

DZIEN

10 stron

10
GR.**BYDGOSKI**

ILUSTROWANY

DRAZ WYDAWNICTWA:**DZIEN POMORZA — DZIEN GRUDZIĄDZKI ILUSTROWANY — GAZETA GDAŃSKA — DZIEN KOCIEWSKI
GŁOS NIESZAWSKI (DZIEN CIECHOCIŃSKI) — GAZETA MORSKA ILUSTROWANA — DZIEN TCZEWSKI
ILUSTROWANY — DZIEN CHEŁMIŃSKI — GAZETA MOGILEŃSKA — — — — —**

Redakcja i Administracja: Bydgoszcz, ul. Marszałka Focha 12. Telefon: 22-18. Konto czekowe P. K. O. 206.868

Filary wielkiej Polski**„Życie narodu ma swą duchową ciągłość“**

„Polska dzisiejsza jest dziełem Józefa Piłsudskiego. On wytworzył jej zasadnicze elementy moralne i materialne“.

W tych słowach deklaracji ideowo-politycznej obozu, stworzonego przez pułkownika Adama Koca, mieści się stwierdzenie nader ważne dla naszej najbliższej przyszłości, dla podejmowanych przez obóz prac.

I trzeba, aby jak najszersze warstwy społeczeństwa należycie uświadomiły sobie wagę tych słów.

Bo ilekroć w strukturze politycznej, w formach organizacyjnych państw i narodów, zostają przeprowadzone zmiany — przeważnie widzimy dążność do przekreślenia tego, co było, niejako do zdrady przeszłości, do potępienia czy nawet wyrzucenia się poglądów i ocen „temporis acti“. Tak — by użyć przykładów z okresu najnowszego, powojennego — uczynił komunizm, gdy na gruzach caratu przeorganizowywał ustroj i system rządzenia w Rosji, tak na biegunowo przeciwnym krańcu uczynił włoski faszyzm i niemiecki ruch nacjonalno-socialistyczny. Wszystkie te ruchy oparły się na antytezie do dotychczasowych poglądów, przekreślały to, co było poprzednio, odradzały się stanowczo od metod i ideologii swych poprzedników.

My natomiast stwierdzamy dziś, że Polska jest dziełem Józefa Piłsudskiego. My nie tylko niczego z naszej przeszłości się nie wyrzekamy, ale wręcz przeciwnie jesteśmy z niej dumni. Żadnych ustępstw z tej chlubnej i wielkiej ery walki o niepodległość, żadnego wyrzekania się „elementów moralnych i materialnych“, z ery budowania Państwa!

„Życie narodu — stwierdza deklaracja — ma swą duchową ciągłość“. A ta ciągłość, ta linia rozwojowa, wymaga wciąż wyważonej uwagi, wciąż nowych czynów i wciąż nowych formułowań zasadniczych, wciąż nowych wieleń organizacyjnych.

Dlatego też, stając twardo na gruncie, że „Polska dzisiejsza jest dziełem Józefa Piłsudskiego“, zdajemy sobie

również dobrze sprawę, iż wielkimi osiągnięciami Pierwszego Marszałka Polski została zamknięta karta w dziejach naszego narodu.

Otwarta została ta karta w naszych dziejach walka, podjęta przez Komendanta o niepodległość — a zamknięta Jego podpisem, złożonym na kwietniowej Konstytucji.

I dlatego też na czoło „zasad, wytyczających drogę ku Jutru“, na pierwsze miejsce swych rozważań ideologicznych postawił pułkownik Adam Koc

KWIETNIOWA KONSTYTUCJE
jako**„NORME NASZEGO WENETRZNEGO ŻYCIA“**,

jako „podstawę ładu i porządku w Państwie“, jako kodeks, ustalający hierarchie władzy w Państwie z Prezydentem Rzeczypospolitej na czele, jako autorytetem dla „zasadniczych rozstrzygnięć“.

To powołanie się na Konstytucję kwietniową, zapatrzoną w ostatni podpis, jaki przed swym zgonem złożył na akcie państwowym Włoczek Polski — ma swe głębokie uzasadnienie i znaczenie.

Dowodzi ono właśnie o tej ciągłości w rozwoju naszej myśli państwowej, o nieprzerwanym nurcie, wywodzącym się od Józefa Piłsudskiego po dzień dzisiejszy i na dalszą przyszłość.

I dowodzi również, że możemy i chcemy stworzyć nowe formy organizacji narodu — natomiast

NIE WPROWADZAMY ŻADNYCH ZMIAN W USTROJU,
który Józef Piłsudski swą ostatnią dekwizją zaaprobował.

A jest to bardzo ważne również i z tego względu, że rozprasza rozmaite sugestie, jakoby nowy obóz zmierzał również do inowacyj na polu ustrojowym, lub też szukał wzorów w ustrojach, obowiązujących w innych pań-

stwach, chciał Polskę upodobnić do innych statutowo ustrojowych.

Oparcie nowego obozu o normy, ustalone w kwietniowej Konstytucji, przesądza więc zarówno o hierarchii władz, jak i o pozostawieniu nadal systemu parlamentarnego w Polsce. Utrzymujemy więc formę własną ustroju, formę, obraną po wieloletnich doświadczeniach i przemyśleniach, formę, wyznaczającą przedstawicielstwo narodowemu wyraźną rolę kontroli władzy wykonawczej, uchwalania budżetu państwowego, nakładania ciężarów na społeczeństwo, przesadzanie o dochodach i wydatkach Państwa.

Z tego dziś zdać sobie muszą dobrze sprawę ci wszyscy, którzy studiują deklarację ideową pułkownika Koca i z niej wysnuć chcą istotną prawdę jako też wskazania na przyszłość.

Więc: budujemy na opoce, jaką stanowią

WIELKIE OSIĄGNIĘCIA JÓZEFA PIŁSUDSKIEGO,

dumni z tych osiągnięć, nie przekreślamy niczego z olbrzymiego dzieła „epoki Piłsudskiego“, zamkniętej statutem organizacyjnym Państwa, jakim jest Konstytucja kwietniowa.

I na tych 2-ech filarach: osiągnięciach Wielkiego Budowniczego Polski i zaaprobowanym przez Niego systemie ustrojowym — przystępujemy do ustalania nowych form organizacji Narodu.

L. Z.

MARSZAŁEK ŚMIGŁY-RYDZ MÓWI:

— „Konsolidacja objąć winna wszystkich tych, którzy mają poczucie siły i chcą tę siłę oddać w rzetelną służbę Polsce, Ojczyźnie, czy Państwu, jak kto woli“.

Ku czemu Polska idzie?**Prasa zagraniczna o deklaracji płk. Koca**

Praga, 23. 2. (PAT) Dzienniki ogłaszają w streszczeniu deklarację płk. Koca naojół bez dłuższych komentarzy własnych.

„Lidove Noviny“ piszą w tytule: „Ku czemu Polska idzie?“

„Wieczerni Ceske Slovo“ daje następujący tytuł: „Nowa polska zagadka. Marszałek nakazuje zjednoczenie Płk. Koc zakłada nowy obóz polityczny, mający objąć cały naród“. W komentarzu dziennik pisze m. in.: „Pytaniem jest, jaką organizację chce stworzyć płk. Koc. Na początku wojny światowej płk. Koc organizował w zaborze rosyjskim tajne organizacje wojskowe. Po wojnie wszedł do Sejmu, pracował w prasie, był wiceministrem Skarbu, po tym prezesem Banku Polskiego. Jego pełna sukcesów kariera stoi przed próbą“.

„Agrarny Veczer“ p. l.: „Rolnicy i robotnicy — jądrem polskiego społeczeństwa“ pisze: „Tym dwóm warstwom musi być zagwarantowany dobrobyt. Oświadczenie płk. Koca otwiera drogę dla współpracy dla tych wszystkich socjalistów, którzy ideały narodowe stawiają ponad tezy mark-
towskie“.

„Pondelni List“ stwierdza, że przemówienie jest zaprzeczeniem głosów prasy, które twierdziły, iż w Polsce zaprowadzony ma być reżim dyktatorski według wzorów niemieckich lub włoskich, że mają powstać półwojskowe organizacje, a partie polityczne będą zlikwidowane.

Silne echo w prasie saskiej

Lipsk, 23. 2. (PAT) Mowa płk. Koca odbiła się w prasie saskiej silnym echem.

Wychodztwo polskie w Saksonii zebrało się w niedzielę po południu przy głośnikach radiowych i w skupieniu wysłuchało przemówienia płk. Koca. Dzienniki niemieckie zamieściły streszczenie deklaracji płk. Koca, zapatrując ją wielkimi nagłówkami: „Polska na nowej drodze“, „Konsolidacja sił żywotnych narodu polskiego“, „Reforma życia politycznego Polski“ itd.

Komentarze rumuńskie

Bukareszt, 23. 2. (PAT) Prasa rumuńska zamieszcza na czołowych miejscach deklarację płk. Koca, podając jednocześnie komentarze prasy polskiej i zagranicznej.

Dzienniki podkreślają w tytułach znaczenie powstania nowego obozu.

W rumuńskich kołach politycznych deklaracja płk. Koca komentowana jest jako czynnik, który wpłynie dodatnio na konsolidację państwa. Zwraca się również uwagę na wyraźne określenie stanowiska nowego obozu wobec komunizmu.

Prasa ryska o deklaracji

Ryga, 23. 2. (PAT) Ryska prasa popołudniowa podaje deklarację płk. Koca pod tytułami: „W Polsce powstaje front zjednoczenia narodowego“, „Cała Polska interesuje się nowym planem zjednoczenia“.

„Jaunakas Zinas“ poza głosami prasy zagranicznej o deklaracji płk. Koca zamieszcza komentarz, w którym stwierdza, że deklaracja wywołała olbrzymie zainteresowanie we wszystkich zakątkach Polski. Polska wchodzi w nowy okres życia politycznego.

„Rigasche Rundschau“ donosi z Warszawy o wielkim napływie akcesów poszczególnych organizacji do obozu płk. Koca.

Adres sekretariatu**płk. Adama Koca**

Sekretariat płk. Adama Koca komunikuje, że biura centralne tworzącej się organizacji znajdują się w Warszawie przy ul. Matejki 3. Całą korespondencję kierowaną na ręce płk. Adama Koca, należy nadsyłać pod tym adresem. Wszystkie organizacje i poszczególne osoby, zgłaszające akces do akcji płk. Adama Koca, są proszone o nadsyłanie zgłoszeń telegraficznie lub listownie pod wskazanym adresem.

Akcesy i zgłoszenia do obozu płk. Koca

Warszawa 23. 2. (PAT). Do sekretariatu płk. Adama Koca w dalszym ciągu napływają zgłoszenia akcesu i gotowości współpracy organizacji społecznych i poszczególnych osób. W ciągu nocy z dnia 22 na 23 bm. sekretariat płk. Adama Koca otrzymał m. in. następujące zgłoszenia:

Z Krakowa: zarząd Związku Legionistów Polskich, oddział w Krakowie, wysłał następującą depeszę:

„Legioniści Krakowa karna demokracja Oleandrów, odpowiadają na apel woźdźców odzwołem: Polacy naprzód, do wielkich planów i trudów, do wielkich wysiłków dla narodu”. Prezes dr. Korczyński.

Oddział Zw. Legionistów we Włocławku oraz Zw. Legionistów w Pabianicach meldują przystąpienie do akcji płk. A. Koca.

Z Sosnowca: po zebraniu prezesów 14 organizacji, wchodzących w skład Federacji PZOO. Zagłębia Dąbrowskiego, wysłano do komendanta płk. Koca następujący meldunek:

„Powiatowy zarząd Federacji PZOO. Zagłębia Dąbrowskiego, na nadzwyczajnym posiedzeniu postanowił zameldować się do twórczej pracy o wielkość naszego państwa w myśl deklaracji pana pułkownika”.

Federacja Polskich Zw. Obrońców Ojczyzny w Kutnie zgłosiła gotowość współpracy ze wszystkimi szczerymi obywatelami państwa dla Polski Mocarstwowej.

Zarząd powiatowej Federacji Polskich Związków Obrońców Ojczyzny w Cielchanowie imieniem zrzeszonych organizacji i związków, oddając p. pułkownikowi Kocowi hołd i uznanie, wyraża gotowość wykonania rozkazów w jego poczynaniach, dotyczących konsolidacji jak najszerszych warstw społecznych dla dobra państwa.

Federacja Polskich Związków Obrońców Ojczyzny z Sokółki przyrzeka stać niezłomie na straży deklaracji płk. Koca, prowadzącej do zjednoczenia dla dobra państwa.

Gromadzka unia Radomian uchwaliła jednogłośnie przystąpić do akcji płk. Koca. Komitet Akademików Krakowskich postanowił zadeklarować swą współpracę.

Stowarzyszenie burmistrzów na woj. poznańskie w swym akcesie przyrzeka współpracować w akcji konsolidacji społeczeństwa w myśl ogłoszonej deklaracji ideowej.

Rada powiatowa w Bielsku Podlaskim, zebrana na posiedzeniu budżetowym następnego dnia na wysłuchaniu deklaracji ideowej postanowiła podjąć apel płk. Koca w dziedzinie konsolidacji społeczeństwa i stanąć w karnym szeregu pracowników nad budową lepszej przyszłości państwa.

Zarząd miejski w Ketach postanowił zgłosić akces do współpracy.

Związek Związków Zawodowych — oddział w Kobryniu — zgłosił całkowity akces i pragnienie solidaryzowania pracy dla dobra państwa z obozem, tworzoną przez płk. Koca.

Izba Rzemieślnicza w Lublinie wyraziła gotowość skupienia wytrwałego, codziennego wysiłku i postępowania zgodnego z żelaznymi krokami zdyscyplinowanych szeregów prowadzonych jedną wolą ku jednemu celowi.

Związek Pracowników Teletechnicznych RP. zarząd główny wyraził gotowość złączenia się we wspólnym wysiłku i zdwojenia swych sił dla państwa.

Bractwo strzelców kurkowych, zgłaszając swój akces do akcji konsolidacji społeczeństwa, wyraża gotowość jak najwierniejszej służby dla ojczyzny, wierząc, że we wspólnym wysiłku cele zostaną osiągnięte.

Oddział Ligi Drogowej w Płocku zgłosił swą gotowość do pracy dla dobra Najjaśniejszej Rzplitej pod przewodnictwem płk. Koca oraz złożył mu wyrazy hołdu.

Związek Weteranów Powstań Narodowych w Wąbrzeźnie przyrzeka swą współpracę przy skonsolidowaniu społeczeństwa.

Polskie Towarzystwo Krajoznawcze w Warszawie zgłosiło pełną gotowość najszerszego współdziałania z podjętą na podstawie deklaracji płk. Koca z dnia 21 lutego akcją zespolenia wszystkich sił twórczych narodu polskiego w dziedzinie wzmocnienia i chwały naszej ojczyzny.

Zarząd główny Kółka Polek w Warszawie zgłosił akces na ręce płk. Koca.

Rzemiosło miasta w Chodźcu wyraża radość w swym akcesie z powołania do życia organizacji, która skonsoliduje całe społeczeństwo i zapewni o wiernej współpracy rzemiosła w tej organizacji.

W nadesłanym akcesie Związek Legionistów z Kalisza melduje gotowość kroczenia zdyscyplinowanie w szeregach, aby Polskę podciągnąć wyżej.

Dalej akcesy nadesłali: Związek Peowiaaków z Tarnowa, Związek b. Ochotników Armii Polskiej z Horodenki, Związek Strzelecki z Oszmiany. Dalej przystąpienie zgłosiły: Ko-

ło Związku Rezerwistów z Sępólna, Związek Rezerwistów — podokręg stanisławowski. Związek Rezerwistów, Związek Strzelecki, Przystosowanie Wojskowe i inne organizacje z Międzyrzecza Podlaskiego, Poczto-Przystosowanie Wojskowe w Toruniu, Poczto-Przystosowanie Wojskowe okręgu pomorskiego.

L. O. P. P. z radością wita

fakt powstania nowego Obozu Zjednoczenia Narodowego

Warszawa, 23. 2. (PAT). Zarząd główny L. O. P. P. rozesał do wszystkich okręgów wojewódzkich LOPP następujące pismo:

Zarząd główny Ligi Obrony Powietrznej i Przeciwgazowej, gromadzącej pod swymi sztandarami ponad 1.500.000 obywateli z najwyższą radością wita fakt powstania Obozu Zjednoczenia Narodowego, zbudowanego na słowach Marszałka Edwarda Śmigłego - Rydza, iż „jedynym naszym hasłem, które może być pionem moralnym, jest hasło obrony Polski”.

Zarząd główny LOPP wyraża swe głębokie przekonanie, iż hasło to stanie się ce-

mentem spajającym wszystkie siły twórcze narodu.

LOPP jako instytucja pracująca od szeregu lat w kierunku zwiększenia obronności państwa na odcinku rozbudowy siły powietrznej oraz przygotowania całego społeczeństwa do obrony przeciwlotniczo-gazowej, zwłaszcza gotości swej współpracy dla wielkiego dzieła obrony państwa. Zarząd główny LOPP zwraca się jednocześnie z apelem do wszystkich placówek LOPP, aby z jeszcze większym poświęceniem i energią kontynuowały swą pracę ku umocnieniu obronności ojczyzny.

Zgłoszenie akcesu nie jest równoznaczne z przyjęciem

Komunikat sekretariatu płk. Koca

Warszawa, 23. 2. (PAT) Sekretariat płk. Adama Koca komunikuje, że organizacje i osoby, które zgłosiły swój akces do obozu, otrzymywać będą w miarę postępu prac organizacyjnych zawiadomienia o ewentualnym przyjęciu do obozu. Samo zgłoszenie bowiem nie jest równoznaczne z przyjęciem.

Nie miała baba kłopotu...

Czy negus Haile Selassie weźmie udział w koronacji Jerzego VI? Groźba konfliktu włosko-angielskiego

Rzym, 23. 2. (PAT). Wiadomość, iż rząd brytyjski postanowił zaprosić negusa Haile Selassie na uroczystości, związane z koronacją króla Jerzego VI-go, wywołała w Rzymie liczne komentarze i zrodziła nawet w pewnych kołach przypuszczenie, że włoska rodzina królewska tytułem protestu nie weźmie udziału w uroczystościach koronacyjnych.

Przypuszczenia te nie znalazły jednak

potwierdzenia. Włoskie sfery miarodajne zachowują w tej mierze jak najdalej idącą rezerwę. W sferach zbliżonych do rządu słychać natomiast opinie, że wiadomości nadeszłych z Londynu nie należy dramatyzować, gdyż oddawna znany jest zwyczaj zapraszania b. panujących przez dwory królewskie, nawet na uroczystości urzędowe. Zwyczaj ten panuje również we Włoszech, gdzie dwór nie zerwał stosunków z b. królem hisz-

pańskim Alfonsem XIII-tym. Ponadto przypomina tu, że pod koniec zatargu włosko-abisyńskiego biuletyn dworu brytyjskiego wymienił osobę Haile Selassie z pominięciem jego tytułu, jako cesarza Etiopii. Okoliczność ta, jak wiadomo, podchwyczona była przez prasę włoską, która dopatrywała się w niej dowodu, iż Anglia uznała detronizację negusa. Natomiast opozycyjna prasa angielska wystąpiła przeciwko biuletynowi dworskiemu z gwałtownymi protestami.

Pomimo rezerwy kół oficjalnych, przypuszczać należy, iż ważnym czynnikiem, który wpłynie na stanowisko tych sfer będzie kwestia czy zaproszeniu b. negusa towarzyszyć będą zaproszenia wystosowane również do innych b. panujących, jak np. do b. cara Bułgarii Ferdynanda. To też dopiero po wyjaśnieniu wszystkich okoliczności, wiążących się pośrednio, lub bezpośrednio z zaproszeniem b. negusa, stać się może aktualnym ewentualny protest, który złożyłaby włoska rodzina królewska.

W chwili obecnej, zdaniem kół politycznych, odnosi się wrażenie, że sprawy poruszone w izbie gmin stanowiły manewr opozycyjny, zmierzający do wywołania incydentu pomiędzy Włochami a W. Brytanią.

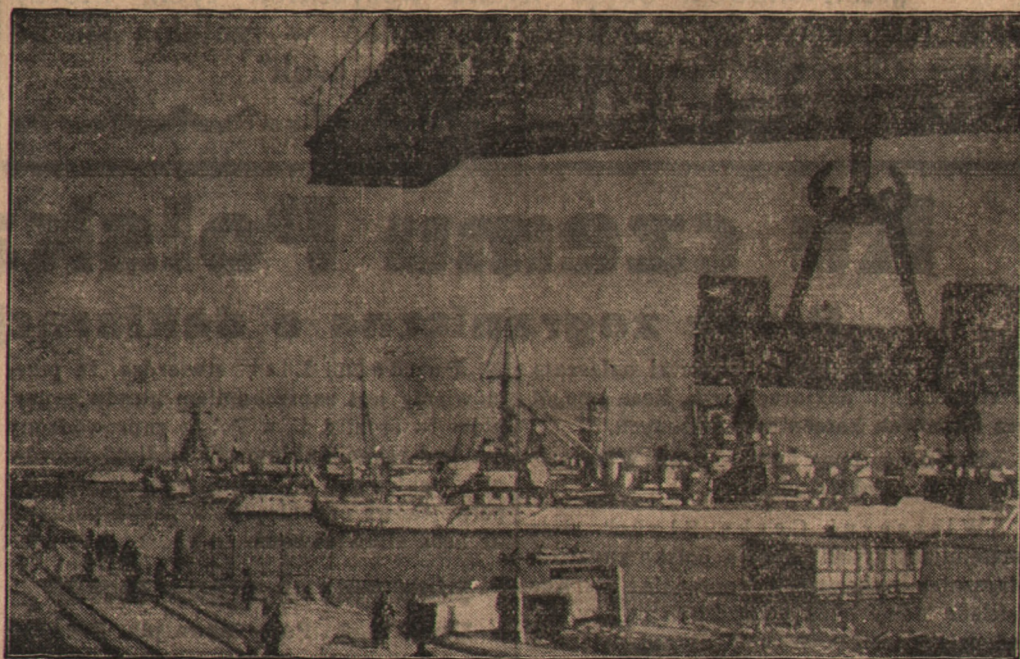
Otwarcie kursu medycyny społecznej w Krakowie

Kraków, 23. 2. (PAT). W wypełnionej uczestnikami sali Towarzystwa Lekarskiego odbyło się tu uroczyste otwarcie kursu z zakresu medycyny społecznej, urządzonego przez wydział lekarski U. J. przy współudziale Ministerstwa Opieki Społecznej i Zakładu Ubezpieczeń Społecznych.

Kursy takie odbędą się na wszystkich wydziałach lekarskich w Polsce. Kurs krakowski jest drugim z rzędu, pierwszy odbył się w Warszawie.

Na zakończenie uroczystości otwarcia, nac. dyr. Z. U. S. Ligocki wygłosił odczyt pt. „Organizacja ubezpieczeń społecznych w Polsce”.

Francuskie okręty wojenne w porcie Casablanka

dokąd zawinęły po wielkich manewrach na Atlantyku

Delegacja polskiego przemysłu węglowego wyjechała do Londynu

Warszawa, 23. 2. (PAT). Do Londynu udała się w dniu dzisiejszym delegacja przemysłu węglowego, w celu omówienia ze stroną angielską wykonania umowy węglowej polsko - brytyjskiej, w szczególności dalszego ewentualnego rozwoju tej umowy. W skład delegacji wchodzi: inż. Julian Cybulski, dyrektor polskiej konwencji węglowej

jako przewodniczący oraz w charakterze członków: prezes Alfred Falter, dyrektor François Michel, dyr. Rose, dyr. Feliks Golde, dyr. Stanisław Krasnodębski i dyr. Alfred Koziół - Poklewski.

Jednocześnie udaje się do Londynu dyrektor departamentu górniczo - hutniczego w Min. Przem. i Handlu Czesław Pecha.

Wszyscy stają do apelu dla dobra Narodu i Państwa

Warszawa, 23. 2. (PAT). Wśród zgłoszeń, napływających do sekretariatu p. k. Koca z poszczególnych miast R. P. od licznych organizacji, związków, stowarzyszeń, obejmujących wszystkie warstwy społeczne oraz od poszczególnych jednostek, a deklarujących przystąpienie do nowego obozu, wymienić należy następujące organizacje: oddziały prowincjonalne organizacji b. wojskowych, m. in. Związku Legionistów, P. O. W., Związku Rezerwistów, Oficerów Rezerwy, Inwalidów Wojennych, wszystkich przysposobień wojskowych, dalej Związku Strzeleckiego. Wszystkie te organizacje meldują swą współpracę bez zastrzeżeń, zapewniając, iż na wezwanie stają do apelu dla dobra Narodu i Państwa.

Związek Zawodowy Pracowników Samorządu Terytorialnego R. P. w nadesłanym akcesie głosi: „Wydział wykonawczy Związku Zawodowego Pracowników Samorządu Terytorialnego R. P. na posiedzeniu w dn. 21 bm. po wysłuchaniu przemówienia pułk. Koca przyjął je z wiarą i ufnością”. Akces głosi dalej „iż kierując się wołą pracowników samorządowych, wyrażonej w uchwale zgromadzenia delegatów Związku w dniu 4 października 1936 r., a zakomunikowaną Naczelnemu Wodzowi, zgłaszamy udział pracowników samorządowych, reprezentowanych przez Związek w harmonijnym współdziałaniu i współpracy warstw i grup społecznych, skupionych dokąd armii i jej Naczelnego Wodza. Deklarujemy gotowość do pracy, zmierzającej ku konsolidacji społeczeństwa oraz najlepszą wolę służenia Ojczyźnie.”

Licznie napływają też deklaracje od poszczególnych powiatowych związków pracowników samorządowych R. P.

Zarząd Główny Związku Straży Pożarnych R. P. oraz związki straży ogniowej prowincjonalne w nadesłanych akcesach zapewniają o swej gotowości przystąpienia do akcji pułk. Koca w myśl hasła zamieszczonych w deklaracji ideowej, stanowiącej podwalinę konsolidacji wszystkich twórczych sił narodu w myśl wskazań Marszałka Piłsudskiego.

Zarząd główny Zjednoczenia Młodzieży Pracującej „Orlą”, zgłaszając swój akces pisze: „Obecnie w pełnym zrozumieniu ogólnie narodowego dobra, zarząd główny Zjednoczenia Polskiej Młodzieży Pracującej „Orlą” po wysłuchaniu deklaracji ideowej melduje, iż uważając za najwyższy autorytet siłę obrony Państwa, armię i jej Naczelnego Wodza Marszałka Edwarda Śmigłego - Rydza, z całym zaufaniem i radością staje karnie w szeregach tych, którzy swą ofiarną pracą pragną budować wielką mocarstwową Polskę, oddając siebie i swych członków do dyspozycji Pana Ministra.”

Z prowincji od oddziałów tej organizacji napływają liczne o podobnej treści zgłoszenia.

Masowo napływają zgłoszenia od organizacji i związków rzemieślników chrześcijan z całej Polski. M. in. zgłoszenia takie nadesłali: prezydium rady wojewódzkiej i zarząd okręgowy Towarzystwa Rzem. Chrześcijan w Baranowiczach, zapewniając, iż rzemieślnicy chrześcijańskie, jako ośrodek stanu średniego, około którego skupić się będzie cała akcja, mająca na celu spolszczenie naszych miast, ze szczerym entuzjazmem i całą ofiarnością przyłączają się do zasad programu pracy, mającej za jedyny cel podciągnięcie Polski w zwyczaj.

Akcesy również nadesłały Związki Rzemieślników Chrześcijan w Płocku, Izba Rzemieślnicza Włocławka, rzemieślnicy pow. płockiego, itd.

Napływają również z poszczególnych miast R. P. deklaracje wspólne licznych organizacji i stowarzyszeń, obejmujące związki b. wojskowych, Ligę Morską i Kolonialną, Straż Pożarną, oddziały Związku Rezerwistów, koła P. C. K., Związki Strzeleckie, Kasy Stefczyka, zarządy miejskie, ogniska Związku

Nauczycielstwa Polskiego, Związki Pracy Obywatelskiej Kobiet, koła LOPP., Tow. Budowy Szkół Powszechnych, Harcerstwa Polskiego, przysposobień wojskowych, koła urzędnicze, Macierzy Szkolnej, organizacje rzemieślników i kupców chrześcijan, właścicieli nieruchomości, Kółek Rolniczych — wyrażając pełną gotowość współdziałania w realizacji zamierzeń pułk. Koca.

Organizacje kobiece z Pomorza

a mianowicie: Rodzina Wojskowa, Rodzina Urzędnicza, Rodzina Rezerwistów, Rodzina Policyjna, Rodzina Kolejowa, P. W. K., Związek Ziemianek i t. d. zgrupowane w komisji porozumiewawczej witają z radością w swej deklaracji powstanie obozu jednolitej myśli i czynu całej Polski i zapewniają, iż w karnym szeregu stają pod jego sztandarami do pracy dla dobra i potęgi Najjaśniejszej Rzeczypospolitej.

Również napływają akcesy od organizacji kobiecych z innych miejscowości.

Rada Gł. Zw. Zawodowego Drobnych Rolników w Polsce zgłasza przystąpienie do tworzącej się organizacji i gotowość wzięcia czynnego udziału w pracy nad rozwojem i ugruntowaniem wielkiego dzieła, zapoczątkowanego przez pułk. Koca.

Akces swój zgłosili dalej: Zrzesze-

Taki akces, jako jeden z pierwszych zgłosiło Nowe Miasto n-Pilicą, Radzymin i Sierpe, pow. lipnowski. Również społeczeństwo i organizacje społeczne poszcz. gm. wiejskich nadesłały odpowiadające deklaracje m. in. społeczeństwo gminy Bielawy, Związek Młodej Wsi Rypin, parafianie Bukowna, pow. radomskiego z ks. Gulem na czele, zjazd rejonowy Kółek Rolniczych w Olkuszu, organizacja gminy Małopole.

nie Pracowników Funduszu Pracy, pracownicy Ubezpieczalni Społecznej m. Łodzi, Związek Niższych Pracowników Poczty, Telegrafów i Telefonów, Zw. Kupców Branży Samochodowej w Warszawie, dyrekcja Opery Warszawskiej, Związek Niepodległościowców z Petersburga, pracownicy Polskiego Monopolu Tytoniowego, i t. d.

Licznie napływ. również akcesy od poszczególnych obywateli z całej Polski.

Stajemy w zwartym szeregu

Pod deklaracją pomorskich organizacji kobiecych, zamieszczoną we wczorajszym dodatku „Ruch Kobiecycy na Pomorzu”, a stwierdzającą, iż wszystkie organizacje te stają w zwartym szeregu do obronnej służby dla kraju, pominięty został skutek przeoczenia wśród podpisów Związek Pracy Obywatel-

Przed wielkim egzaminem dojrzałości Narodu

Trzeba usunąć najcięższą przeszkodę w solidarności Polaków — obopólną dumę

Imieniem „Kuriera Porannego” zgłasza akces do obozu pułk. Koca naczelny redaktor pisma Ferdynand Goetel. Stwierdza on, że ogłoszenie deklaracji jest wydarzeniem politycznym niezwyklej historycznej wagi:

„Ruszamy znów z miejsca. Z wystąpieniem Adama Koca potoczy się dalej wielki tok wypadków, który od wymarszu poprzez bitwy i wojny, wysiłki i zmagania, przez przewrót majowy, reformy ustroju i organizację państwa coraz rozleglejszego, coraz wyższość i trudniejszego do rządzenia, prowadzi nas do dzisiejszej chwili przełomowej. Zapewne! — nurt ten trzeba skierować w inną niż dotychczas stronę. Ale nie sposób oderwać go od źródła.”

Pierwszą najbardziej uderzającą cechą programu pułk. Koca jest fakt otwarcia nowopowstającej organizacji dla wszystkich obywateli. Jedną z największych przeszkód w rozwoju politycznym obozu piłsudczyków była jego ekskluzywność.

Któż zaprzeczy, że w czasie, gdy zmie-

niały się i formowały rządy pomajowe, było w Polsce daleko więcej zwolenników silnego rządu i wielbieli Komentanta, niż ich doliczyć się mógł obóz prorządowy? Czy można powiedzieć, iż jedynym powodem, który im kazał trzymać się na uboczu, było polskie warcholstwo i sobolepaństwo? Nie! na granicy między obozem legionowym a pokoleń, które z tych czy owych względów nie mogło wziąć udziału w walkach o niepodległość albo zmierzało ku niej innymi, niż legiony drogami, stała duma obopólna, najcięższa, wiadomo, przeszkoda w solidarności Polaków.

Ważniejsze jednak od nich jest pokolenie „młodych”, czyli ta cała ogromna rzesza młodzieży i ludzi nawet dojrzałych, nawet w sile wieku, którzy zaliczają się do młodych, dlatego, że ów „clausus” niepodległościowy po prostu ich nie obejmował, ze względu na nieco późniejszą datę urodzenia. Trzeba sobie powiedzieć, że nie tyle może dopuszcze-

nie młodych do odpowiedzialnych stanowisk, ile zamknięcie przed nimi historycznej perspektywy spowodowało owe „opozycyjne” nastawienie powojennego pokolenia, nad którym tak usilnie a tak bezzadanie głowili się przywódcy „sanacji”. Nowe stronnictwo otwarte dla nich na całą szerokość zamierzeń i możliwości — stanowi właściwie pierwszy wielki wyłom w ciasnocie powojennych stosunków między dwoma generacjami. To też z tej chyba strony spodziewa się zapewne najbliższego akcesu Adama Koca.

„Naród nasz — kończy „Kurier Poranny” — stoi przed wielkim egzaminem dojrzałości. Dojrzałość zaś polityczna czy społeczna w Polsce znaczy tyle, co solidarność, co karność, co dyscyplina i kult autorytetu. I nic innego!”

„Podejmujemy realizację idei która jest nakazem, płynącym z najwyższych interesów Ojczyzny”

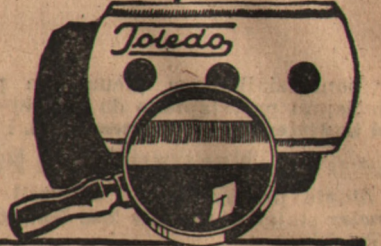
„Gazeta Polska” przytoczywszy cytowane w deklaracji oświadczenie marszałka Śmigłego - Rydza, pisze:

„Gdy kiedyś egzaminowi i ocenie historii poddana będzie epoka, którą przeżywamy, — sądzimy, że nie będzie odmówiony nam, piłsudczykom, jeden walor, który wnieśliśmy do życia polskiego: walor nieustępliwej i upartej realizacji, wnoszonej do wszystkich poczynań, za którymi opowiadaliśmy się, jako ich wyznawcy. I dziś podejmujemy realizację idei, która wedle sumienia naszego jest nakazem płynącym z najwyższych interesów Ojczyzny; według naszego przekonania osiągnęła dostateczną i powszechną dojrzałość; wedle naszego doświadczenia wymaga przejścia od myśli i słów — do czynów.

Gdy jednak wydany nam rozkaz brzmi wyraźnie, że mamy się starać, aby obok nas — nie za nami, lub pod nami — stanęli inni, którzy czują w sobie siłę i gotowość wprężenia jej do tej samej służby — pierwszym krokiem naszej inicjatywy musi być otwarte i jasne wytknięcie drogi i określenie celów, aby każdy Polak mógł świadomie i sumiennie powiedzieć swoje tak lub swoje nie.

I to właśnie jest celem dzisiejszej deklaracji pułk. Adama Koca.”

3-krotnie lepsze!

bo z wklęsłym szlifem

1. tworzącym idealnie równą krawędź ostrza,
2. nadającym ostrzu niezwykłą elastyczność,
3. zapewniającym szybkie, dokładne i przyjemne golenie.

TOLEDO

skiej Kobiet, co niniejszym prostujemy.

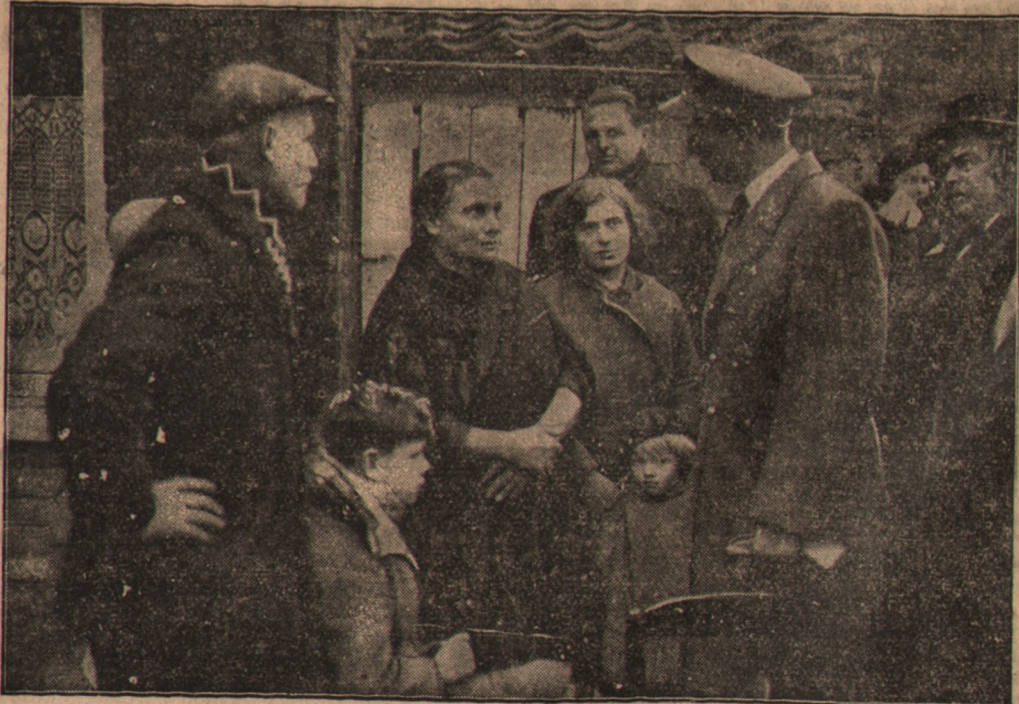
Ku lepszemu jutru

Zarząd Główny Przysposobienia Wojskowego Leśników wystosował do p. Marszałka Śmigłego-Rydza depeszę treści następującej: PAN MARSZAŁEK EDWARD ŚMIGŁY-RYDZ — WARSZAWA

Przysposobienie Wojskowe Leśników, sku-
plające w swych szeregach 13.000 pracowników Lasów Państwowych i prywatnych, melduje na apel pułkownika Adama Koca, o party na Twój woli Panie Marszałku, swą gotowość do pracy nad budową lepszego jutra Polski.

Zarząd Główny Przysp. Wojsk. Leśników.

Król belgijski Leopold, wśród górników

W tych dniach król belgijski odwiedził ośrodki górnicze okręgu Mons, aby osobiście przekonać się o nędzy, w jakiej żyją rodziny górników.

Budżet Min. W. R. i O. P. oraz Min. Przemysłu i Handlu w Sejmie

Na poniedziałkowym plenarnym posiedzeniu Sejmu przystąpiono do dalszej debaty nad budżetem Ministerstwa W. R. i O. P. **Burza o Zw. Nauczycielstwa Polsk.**

B. długie przemówienie wygłosił pos. Wojtowicz stając w obronie Zw. Nauczycielstwa Polskiego. **Stwierdzam w imieniu całego nauczycielstwa** — mówił pos. Wojtowicz — że atak na nie udał się (Przerywania, różne głosy: „W czym imieniu pan przemawia? To nie jest całe nauczycielstwo“). Głos: „Właśnie, że w imieniu całego nauczycielstwa“). Atak się nie udał (Głosy: „Udał się, pójdźcie dalej“). Głos: „Nie udał się“.

Mowa min. Świętosławskiego

Odporządając na pytanie, czy rząd i społeczeństwo potrafi doprowadzić w tym roku do wybudowania 5.000 izb szkolnych, p. minister zaznacza, że nie ma prawa być pesymistą, ani optymistą w tej sprawie. Jeżeli jednak w roku największej walki z kryzysem z przedchodzeniem przez jego dno, można było wybudować 2500 izb, wnosi p. minister, że w roku następnym są widoki podwojenia tej akcji.

Kategorycznie występuje minister przeciwko dopuszczeniu myśli, że nauczyciele należący do różnych organizacji poza Związkiem Nauczycielstwa Polskiego są omijani przy obsadzaniu stanowisk kierowniczych. Zmuszony też jest minister zaprzeczyć kategorycznie temu, aby gdziekolwiek uszczuplane były godziny na naukę religii.

sprawie przysposobienia wojsk. i rozwoju sportu w Polsce

P. minister oświadczył, że obciążenie ministra W. R. i O. P. odpowiedzialnością za prace w f. i p. w. i sportową w społeczeństwie jest tylko w części słuszne. Istotnie minister W. R. i O. P. odpowiedzialny jest za w. f. i p. w. w szkolnictwie. Zaś P. U. W. F. i P. W. w tych sprawach na terenie szkolnictwa ma jedynie prawo przedstawiania ministrowi W. R. i O. P. wniosków i opinii.

Zale z powodu rzekomo słabych wyników na Olimpiadzie i przytaczane przyczyny nie są słuszne. Sport społeczny uzyskał od P. U. W. F. i P. W. całkowiata pomoc dla przygotowania i przeprowadzenia Olimpiady, pomoc jakiej sobie tylko życzył. Udział w

Polska jedna z pierwszych wprowadziła p. w.

sporo lat temu na dobrych podstawach i na nas wzorowały się i wzorują różne narody. Przysposobienie wojskowe w liceach i gimnazjach jest obowiązkowe.

Sprawa naszego sportu społecznego weszła na właściwą drogę już z końcem 1934 r. Jeżeli całe społeczeństwo, cały 33-milionowy naród nie weźmie się do tej roboty, sami nie zrobimy więcej nad to, co robimy.

W. f. i sport jest zajęciem ochotniczym, nie mamy żadnej egzekutywy, aby przymusić młodzież do sportowania. Odwoływanie się więc do przykładów niemieckich, gdzie 15.000 płatnych przez państwo „Sportführerów” stanęło na czelu sportu, jest w naszych warunkach nieistotne tak długo, jak długo nie znajdzie się kredytów na takie cele.

Kończąc swoje uwagi chciałbym zaznaczyć wielką wagę wszystkich poruszonych w dyskusji zagadnień. Jednakże wszystkie sprawy nabierają znaczenia drugorzędnego wobec deklaracji płk. Koca. W związku z nią pozwolę sobie zacytować ustęp z przemówienia mego do młodzieży akademickiej na uroczystej inauguracji roku szkolnego w Poznaniu:

„Wierzymy zwycięscy, że zbliża się chwila, gdy cały naród, powołany do spełnienia wielkich historycznych przeznaczeń, otrząśnie się z waśni wzajemnych, z wzajemnych zadrzeń. Nadejść powinna już chwila, gdy nie setki i tysiące, ale miliony obywateli przeniknie jedna wspólna wielka myśl i jedno pragnienie dokonania maksymalnego wysiłku wspólnej pracy nad największym rozwojem sił duchowych i materialnych narodu i jego siły obronnej“.

Oby te myśli ziściły się jak najprędzej. Po przemówieniu p. min. Świętosławskiego zabrał głos referent Pochmarski, resumując dyskusję nad budżetem Min

Ostry atak J. Stapińskiego na W. Witosa

Warszawa 23. 2. W ostatnim numerze „Gospodarza Polskiego“ Jan Stapiński atakuje w nieźmiernie ostrym sposobie Stronnictwo Ludowe, jak również W. Witosa, wykazując, że mimo trzyciokrotnych rządów nie przeprowadził radykalnej reformy rolnej. Twierdzi dalej, że „najobleśniejszym służalstwem jest założenie, aby chłopcy poświęcali się dla Witosa, hał zęby się rząd polski ukorzył przed służalcem gębicieli polskości“.

Prawda, bo 90 proc. nauczycieli jest zorganizowanych w Z. N. P. (głosy: „Nieprawda“). Jednak panowie interesujecie się jedynie atakiem na ten związek, a nie was nie obchodzi jego piękny wkład, dorobek naszej kultury. Z. N. P. to trzon tego nauczycielstwa, które ma piękną kartę jeszcze z czasów zaborczych (oklaski), to nie byli ugodowcy, ani karierowicze, lecz oni przygotowali dusze naszych bojowników o niepodległość. I dlatego ten kto bije w Z. N. P. wystawia sobie świadectwo, że nie zna tej pięknej karty jego dorobku. Atak się nie udał, bo doły Z. N. P. stoją niezachwiane, bo nie ma wypadku, aby członkowie jego przeszli do szeregów lillipucich organizacji konkurencyjnych, które niektórzy panowie tu tak popierają. I za to temu nauczycielstwu wypowiadam część (głos: Sam sobie) jako tym, co się nie zachwiali (oklaski).

Jeżeli chodzi o ZAGADNIENIE WYCHOWANIA RELIGIJNEGO.

to chciałbym zauważyć, że stanowisko swoje podkreśliłem wyraźnie na plenum Sejmu, odpowiadając na interpelację p. posłanki Prystorowej. Weska konstytucja i ustawy, których pilnie przestrzegam, nakazują wyraźnie ministrowi W. R. i O. P., aby zapewnić młodzieży wychowanie religijne. Nawołując całe nauczycielstwo świeckie i duchowne do harmonijnej współpracy nie mogę tego rozumieć inaczej jak w warunkach, w których by prefekci szkolni działali swą w duchu wychowania religijnego swobodnie mogli rozwijać.

Bardzo długi ustęp swoich wywodów p. minister poświęcił

Olimpiadzie musi bazować się na powszechnej kulturze fizycznej i na względnym choćby dobrobycie. czego u nas nie ma. Dzisiejsze wystrubowane wyniki olimpijskie są w dużej mierze udziałem fenomenów natury, na co nie ma wpływu ani minister oświaty, ani P. U. W. F. i P. W. Programy wychowania fizycznego dla szkół, dla wojska, dla wszystkich kategorii wieku, począwszy od dziecka, dla obu płci, od lat istnieją. Dawniej sprowadzał P. U. W. F. trenerów zagranicznych, dzisiaj posługuje się przeważnie własnymi trenerami.

P. minister stwierdza dalej, że

Referent m. in. podkreślił, że poprawienia wymaga poruszana kwestia „o b c h o d o m a n i i“. Należałoby ustalić jako święto państwowe nowej Polski dzień 11 listopada, który łączy nas wszystkich w uczuciach dla Józefa Piłsudskiego, dla Niepodległości, Prezydenta, Armii i Naczelnego Wodza, tak jak ustawowo był ustalonym świętem państwowym dzień 3 maja.

Budżet Min. Przemysłu i Handlu

Po zakończeniu debaty nad budżetem Min. Oświaty Izba przystąpiła do rozprawy nad budżetem Min. Przemysłu i Handlu.

Referent pos. Sowiński w 4-letnim planie inwestycyjnym chciałby widzieć początek planowego marszu do uprzemysłowienia Polski.

Bardzo obszernie omawia sprawozdawca zagadnienie skrócenia czasu pracy, wskazując m. in., że niewątpliwie wymaga ono pozytywnego załatwienia, ale załatwienia

Mówca uważa, iż imperatywem państwa winno być stworzenie przymusu pracy dla wszystkich obywateli z zachowaniem jednak ich wolności i nałożenie powszechnego podatku, od którego by się nikt nie wykrepił. To nam napewno rozładuje bezrobocie.

Niepokojące pogłoski o zabiegach Zw. Bekonowego

Pos. Jedynak zapytuje się, jak będzie rozwiązana sprawa Wspólnoty Interesów i czy prawdą jest, że Wspólnota Interesów ma np. obecnie o 6 prokurentów więcej niż przed tym, z pensjami od 3. tysięcy zł.

Dalej pos. Jedynak omawia sprawę Związku Bekonowego i przypomina swą interpelację w tej sprawie. Mówca wspomina też o piśmie do marszałka Sejmu, w którym Związek domaga się wydania posła sądom, i składa wniosek ze swej strony o zawieszenie władz Związku Bekonowego. Pos. Jedynak oświadcza m. in.:

System organizacji sprzedaży szynki na rynku amerykańskim polega na stworzeniu uprzywilejowanego klubu pośredników a jest tym niebezpieczniejsze i szkodliwsze, że na wypadek załamania się tego koła, lub porozumienia ich ze sobą i postawienia wyśokich żądań, szynka może stracić odbiorców. W prasie amerykańskiej są już pewne

w ten sposób, któryby nie naruszył najistotniejszy zdobyczy socjalnej warstw pracujących w Polsce, jaką jest możliwość pracy.

uprzemysłowienie kraju

wysuwa się tym samym jako wspólny i naczelnym nakaz naszej racji stanu tak polityczno-wojskowej, jak i społeczno-gospodarczej.

W tym stanie rzeczy polityka uprzemysłowienia kraju winna być centralnym punktem naszych wysiłków. Mówiąc to rozumiem, iż odnosi się do również do rozwoju warsztatów rzemieślniczych.

Przed wszystkim trzeba wytworzyć w społeczeństwie odpowiednie dla rozwoju przemysłu warunki moralne. I należyte nastawienie opinii publicznej. Czyż nie niechęć i pogarda stanu szlacheckiego w dawnej Rzeczypospolitej do rzemiosła: handlu i żegluga była jedną z wielu przyczyn gospodarczego zacofania naszego narodu?

Drugim, obok wytworzenia właściwej atmosfery warunkiem, jest wytworzenie możliwości stałych ram dla wytwórczości przemysłowej.

Możemy śmiało stwierdzić, że już zdecydowanie wyrwalimy się z kryzysu i wchodzimy w orbitę pomyślnej koniunktury światowej.

Dalszy rozwój koniunktury jest nadal możliwy w szerokiej rozmiarach, które wyznaczone będą głównie przez finansowanie zbrojeń oraz ew. wzrost wymiany międzynarodowej. Polska należy do krajów, gdzie tempo poprawy sytuacji gospodarczej było dotychczas słabsze, niż w państwach, gdzie nakręca się koniunkturę przy pomocy najróżniejszych metod lub w krajach, które znajdują się w uprzywilejowanej sytuacji gospodarczej, jak Anglia. Niemniej tempo

zapewnienia mu rentowności czyli odpowiednich cen

Przechodząc do spraw organizacji minister zaznaczył, że tendencje do wytworzenia monopoloidów są w Polsce wyjątkowo mocne. Politykę karteli należałoby uelastycznić i dostosować do potrzeb życia.

Kończąc swe uwagi minister zaznaczył, że wkraczając na drogę wysiłku organizacyjnego, mającego doprowadzić nas szybko do większej prężności materialnej, nie możemy eksperymentować. Polska musi się rozwijać bez wstrząsów i gwaltów.

rozwój kupiectwa

mógłby wyrzucić na wzrost produkcji i zatrudnienia. Niestety wciąż jeszcze trwa spadek ilości świadectw przemysłowych, a roli kupca nie docenia się. W departamencie handlowym rozwija się dział handlu zagranicznego, natomiast handel wewnętrzny przedstawia się zbyt skromnie. Dzięki wysiłkom organizacji kupieckich sytuacja powoli poprawia się, jednak dla zwiększenia tempa rozwoju potrzebna jest pomoc.

Mówca porusza tu zagadnienie spółdzielczości, po czym przechodzi do sprawy kredytu średnio- i długoterminowego dla kupiectwa zaznaczając, że kwestia ta przedstawia się dla handlu dotychczas jeszcze beznadziejnie.

Pos. Marchlewski roztrząsa dalej sprawę współpracy naszych portów i wyraża radość, że znalazły się chociaż skromne środki na

Mowa min. Romana

Na wstępie p. minister przemysłu i handlu Roman: **Nasza polityka gospodarcza winna szukać przede wszystkim własnych dróg, opartych na naszych specyficznych potrzebach i na strukturze naszego kraju, czerpiąc przy tym doświadczenie z naszej przeszłości historycznej.**

1) Podniesienie potencjału obronności państwa i
2) zadanie zatrudnienia bezrobotnych oraz z roku na rok powiększającej się ludności.

Uprzemysłowienie kraju

Nasza własna rzeczywistość wskazuje nam niezłomie dwa zasadnicze cele:

Na wstępie p. minister przemysłu i handlu Roman: **Nasza polityka gospodarcza winna szukać przede wszystkim własnych dróg, opartych na naszych specyficznych potrzebach i na strukturze naszego kraju, czerpiąc przy tym doświadczenie z naszej przeszłości historycznej.**

Nasza własna rzeczywistość wskazuje nam niezłomie dwa zasadnicze cele: **1) Podniesienie potencjału obronności państwa i**
2) zadanie zatrudnienia bezrobotnych oraz z roku na rok powiększającej się ludności.

Celowe przeobrażenia gospodarcze wraz z planową akcją inwestycyjną mogą w tym względzie niewątpliwie bardzo wiele zdziałać. W związku z tym akcja rządu, zmierzająca do uaktywnienia gospodarczego t. zw. P o l s k i i B. nabiera szczególnego wyrazu, stając się też akcją mającą podstawowe ogólnogospodarcze znaczenie.

Niestety dotychczas chłonność naszego rynku jest wyjątkowo chwiejna. skoro n. p. konsumpcja maszyn rolniczych zmniejszyła się mogła w ciągu lat 30-krótnie. Pewną stabilizację chłonności rynku uzyskać można i dziś jeszcze przez przeprowadzenie najniezbędniejszych prac związanych z naprawą struktury rolnej. Intensywna i racjonalna wymiana dóbr jest niezbędnym warunkiem powiększenia wytwórczości.

Postulat zapewnienia minimum chłonności rynku wewnętrznego łączy się ściśle z drugim postulatem, bez którego przemysł rozwijać się nie może, to jest z postulatem

Pos. Hyla nawiązując do potrzeby zwiększenia konsumpcji wewnętrznej porusza sprawę karteli i zaznacza, że zniszczenie kartelu cementowego dodatnio wpłynęło na wzmożenie spożycia.

Mówca podnosi skomplikowany charakter zagadnienia produkcji i zbytu węgla, który natrafia na poważne trudności. M. in. grupa Hiszaków nad Górnym biegiem Wisły, a jest ich około 7000 nie może wskutek różnych ograniczeń kupować węgla wprost w kopalniach, lecz w firmach krakowskich, placąc drożej o 3 do 5 zł za tonę.

Pos. Marchlewski mówi o wielkim wpływie, jaki

rozbudowę floty handlowej. Zagadnienie Gdyni wyplynie niebawem w dyskusji nad projektem ustawy o ulgach dla Gdyni.

O przymus pracy

Poseł Matuśiak uważa, że podstawą bytu państwa jest nie rolnictwo, a przemysł. Nasz przemysł jednak musi zmienić nastawienie, dotychczas idzie o bowiem tylko w tym kierunku, aby wyprodukować tyle co na dziś, a o jutro wcale się nie troszczy. Nie ma hasła zwiększenia produkcji. Mamy za mało warsztatów pracy. Zakładanie nowych warsztatów, zwłaszcza spółdzielczych, napotyka na poważne trudności z powodu zbytnej formalistki i biurokracji. To zabija inicjatywę prywatną. Obok przemysłu trzeba

Tylko kilka dni do pierwszego!

Prosimy pamiętać

O odnowieniu przedpłaty

na marzec.

ZDZISŁAW KARR-JAWORSKI

„Z Wozem Melpomeny“ W świat z Teatrem Ziemi Pomorskiej

Wzorem Bogusławskiego i Kamińskiego

Wielki ilustr. reportaż naszego specjalnego wystannika

Bezdeny smutek

Lubawa — drżące miasto. Tak wyglądała przynajmniej w dniu wizyty „Wozu Melpomeny“.

Być może, że do tej drżemki przyczyniła się niepogoda.

Na dworcu przywitał nas jeden z tych posępnych smutnych dni, spowitych w deszcz ze śniegiem, otulonych porywistym wiatrem i okrytych gęstym zwalem chmur, nie wrózących rychłego przejaśnienia. W miejsce słonecznej drogi, dzień w Lubawie usiał nam dwukilometrowy dywan z błota i kałuż.

Po jego jednej stronie rozłożyły się smutne pola, po drugiej cmentarz ewangelicki zalany tu i tam wodą.

Jakżeż strasznie zimno i mokro musi być nieboszczykom, złożonym na tak niefortunnie wybranym terenie.

Tuż przy cmentarzu, ciągnie się daleko w pole ulica Rzepnikowskiego „króla“ lubawskich Polaków.

W prostej linii o kilka zaledwie kilometrów — pruska granica.

Nastrój wśród „wędrownego trupy“ pod psem. Wróżyły ze znaków na niebie, że przedstawienie się nie uda, że szkoda trudu i zachodu.

Nikogo nie stać na uśmiech. Nawet Marysia przygasała niczem skowronek na jesienu.

Jakiś bezdeny smutek wylał z najczarniejszego kąta.

Włóczy się po przedziałach, zagląda przez zaplakaną okna wagonu i wyje na spróchniałej wierzbie czy brzozie, których mała, zbита gromadka przytuliła się do ścian lubawskiego dworca.

Pięknie tu musi być w lecie — ale dziś? Nadszedł wreszcie upragniony wieczór.

Widocznie przyroda ulitowała się nad nami, bo śnieg przestał padać, a wietrzyk przycupnęło gdzieś w jarach i wertepach.

W mieście cisza. Na ulicach ani żywej duszy.

Miłe rozczarowanie

O dziwo! Przed Hotelem Polskim stoi — jak na lubawskie stosunki — tłum ludzi. Wzdłuż wąskiego chodnika zatrzymują się parokrotnie bryczki z okolicznych dworów.

W przedsiönku sali teatralnej trudno się przecisnąć. Kto żyw śpieszy na przedstawienie.

Oblicze reżysera staje się pogodniejsze. Panie zapomniały o przemoczonych pantofelkach.

Po raz pierwszy w całej wędrowce siedzą obok p. Pniewskiego.

Obserwuję publiczność.

Skwierczyński ma grzeszne myśli. Namawia lubawską kwokę na „mokrą robotę“ w Szywałowej chałupie

W dziewięćdziesięciu procentach przed zaimprovizowaną „kasą“ przesuwa się tłum ludzi biednych, bardzo biednych. Wiadę po nich, że wydatek 50 groszy stanowi dla nich duży uszczerbek w budżecie.

I to właśnie było imponujące. Ludzie ci z których większość zarabia od 150 — 3.00 tygodniowo, nie żalowali swych ciężko zapracowanych groszy na teatr.

Bezrobotni

Sala zapełnia się. W poczekalni pozostało jeszcze około czterdziestu osób

— Panie, wpuść pan za dwadzieścia pięć groszy.

— Panie, ja bym chciała z siostrą, razem, — ale mamy do spółki tylko 50 groszy.

— Panie, nigdy jeszcze nie widziałem teatru, jestem bezrobotny, chciałbym zobaczyć.

Tłum bezrobotnych prosi, nalega. W oczach ich błyszczy ciekawość pomieszana z żalem. Dziewczętom kręcą się iza w oczach.

Dwadzieścia osób zostało uszczęśliwionych sumą dziesięciu złotych, wprawdzie na krótko, ale był to dla nich słoneczny błysk wśród pochmurnego, zadeszczonego dnia.

Wszyscy oni nie wiedzieli o jednej najtragiczniejszej prawdzie. Nie wiedzieli, że zobaczą na scenie taką samą nędzę, jaka ich dusi od szeregu lat.

Wielkie dla nich szczęście że nie doróśli do „Niespodzianki“! W przekonaniu ich do teatru idzie się tylko po to, aby się pośmiać

W drogę — na żniwo Teatru Ziemi Pomorskiej
Od stacji do miasta dzieli nas niejednokrotnie kilka kilometrów, podróżujemy zatem jak Bóg zdarzy

Teatr!

Magiczne słowa!

Dzwonek!...

Drugi!...

Zdenerwowanie wśród bezrobotnych nie mających na bilet rośnie. Czekają zmiłowania „pana dyrektora“.

Jeszcze nie trącą nadziei.

Nagle stał się cud. Anonimowy ofiarodawca zakupił w kasie dwadzieścia biletów.

Trzeba było widzieć te drżące, wyciągnięte ręce w stronę białych kuponików po 50 groszy sztuka. Trzeba było spojrzeć w oczy tych ludzi, aby zrozumieć bardzo dużo smutnych prawd gnębiących Lubawę.

To też śmieli się serdecznie, aż ich musiał uspokajać miejscowy proboszcz.

Dla wielu być może — publiczność Lubawy była „nieteatralną“ (żeby nie użyć innego określenia), dla mnie natomiast stanowiła element może nieco naiwny, ale kochający polską sztukę i polskie słowo

Jakżeż wielki kontrast dzieli lud Lubawy od „publiczki“ w Wąbrzeźnie. Tu uciecha z bezpośredniego przyjmowania zjawisk. Tam — wyraźna chęć „robienia gran dy“.

Dlatego Lubawa mimo swego przesmuczonego dnia, zrobiła na mnie najgłębsze, powiedzialbym — najtkliwsze wrażenie.

Rekonstrukcja gabinetu rumuńskiego

Kontredans na stanowisku podsekretarza stanu

Bukareszt 23. 2. (PAT). Po naradach, jakie toczyły się w ostatnich dniach w łonie partii liberalnej, dokonana została w dniu dzisiejszym rekonstrukcja gabinetu.

Premier Tatarescu zrezygnował z teki ministra uzbrojenia i objął tekę spraw wewnętrznych, powołując na podsekretarza stanu tego ministerstwa gen. Gabriela Marinescu, dotychczasowego prefekta policji bukareszteńskiej oraz p. Barca. Minister rolnictwa Sassu objął tekę sprawiedliwości, zachowując tymczasowe kierownictwo ministerstwa rolnictwa. Podsekretarz stanu w

min. spraw wewn. Bentoiu przeszedł na podsekretarza stanu do Min. sprawiedliwości, podsekretarz stanu do Min. uzbrojenia Bejau został podsekretarzem stanu w przydzium rady ministrów. Ministerstwo uzbrojenia zostało połączone z ministerstwem obrony narodowej, na czele którego pozostaje nadal gen. Paweł Angelescu. Podsekretarzem stanu w tym ministerstwie mianowany został gen. Glatu. B. minister spraw wewnętrznych Juca i b. minister sprawiedliwości Dzuvara mianowani zostali ministrami bez teki.

Sprawozdanie z meczu

Toruń-Wiedeń

na stronie 7-ej

Dwóch ministrów francuskich uwieczonych przez lawinę śnieżną w Alpach

Cudem ocaleni — Batalion strzelców spieszy na pomoc

Paryż, 23. 2. (PAT). Minister lotnictwa p. Cot oraz minister sportów i rozrywek p. Lagrange zostali zablokowani przez lawinę śnieżną w małej wiosce alpejskiej Val d'Isere w depart. Haute Savoie, na wysokości 1.850 mtr. Minister Lagrange, który właśnie odbywał podróż inspekcyjną po miejscowościach kuracyjnych w Alpach francuskich, celem przestudiowania warunków dalszego rozwoju sportów zimowych we Francji, udał się wczoraj wieczorem z

znanej miejscowości kuracyjnej Pignes drogą na Val d'Isere do Albertville. Do ministra Lagrange dołączył się minister Cot oraz 10 parlamentarzystów z danego okręgu. W połowie drogi olbrzymie zwały śniegu, jakie stoczyły się z gór, zablokowały zupełnie przejazd, odcinając całą wycieczkę od świata. Lawina śnieżna przeszła tuż obok sanek, którymi jechali ministrowie, tak że prawie cudem uniknęli oni śmierci.

Dziś rano, na miejsce udał się bata-

lion strzelców alpejskich z najbliższego garnizonu oraz specjalne oddziały ratownicze celem oczyszczenia drogi i uwolnienia ministrów.

Książka francuska o Wyspiańskim

Paryż, 23. 2. (PAT). Nakładem Attingera w Paryżu ukazała się książka Edwarda Krakowskiego pt. „Charles Peguy et Stanisław Wyspiański“ ze wstępem kardynała Baudrillart.

KWIAT PODHALANSKI

NIEZBĘDNY KREM
DO PIELĘGNOWANIA CERY I RAK.

Odczyt płk. Miedzińskiego

Warszawa, 23. 2. (PAT). W dniu 24 bm. o godz. 18-tej przed mikrofonem „Polskiego Radia“ zabierze głos wice-marszałek Bogusław Miedziński, który omówi ogłoszoną w ubiegłą niedzielę deklarację programową obozu płk. Koca.

Polskie skrzydła w raidzie ponad oazami

Kair, 23. 2. (PAT). Międzynarodowy raid lotniczy ponad oazami rozpocznie się dziś przed południem. Startuje 42 maszyny w tym 3 polskie. W pierwszym dniu trasa biegnie z Kairu, następnie ponad morzem Czerwonym do Assuanu. W drugim dniu z Assuanu do Luxoru. We czwartek nastąpi powrót do Kairu z międzylądowaniem w oazie Baharia. W sobotę odbędą się próby szybkości w trójkacie pod Kairem.

Polska delegacja handlowa w Rzymie

Warszawa 23. 2. (PAT). Dziś wyjechała do Rzymu na rozpoczynające się w bież. tygodniu rokowania gospodarcze polsko-włoskie polska delegacja handlowa.

Do Berezki Kartuskiej

Stanisławów, 23. 2. (PAT). W poniedziałek na terenie województwa stanisławowskiego zostali przytrzymani i wysłani do obozu odosobnienia w Berezce Kartuskiej za działalność wywrotową Józef Fikier, Jarosław Kuszlik i mgr. Salomon Eisenstein z Kałusza, Szmak Frost - Schlegel z Kołomyż, Iwan Fleszuk i Mikołaj Semenczuk z Domostawic pod Kołomyżą, Ignacy Sokolek i Simon Eckstein ze Stanisławowa, Salomon Zuckerberg, Izidor Branner i Chaskel Laufer ze Stryja oraz Franciszek Limberger z Demni Wyżnej pow. Stryj.

Nieruchomość

(dom mieszkalny wraz z halą wystawową, nadająca się na garaże) w Toruniu przy ul. 3 Maja 16 (dawn. własność firmy E. Dreywitz) sprzedaż z wolnej ręki Bank Związku Spółek Zarobkowych Sp. Akc. Oddział Toruński w Toruniu, ul. Szeroka 14.

Silne kontrataki powstańcze na froncie pod Madrytem

Madryt 23. 2. (PAT). Rada obrony Madrytu komunikuje, że na szeregu odcinków frontu madryckiego oddziały powstańcze usiłowały przeciwstawić się silnemu naciskowi, wywieranemu od kilku dni przez armię republikańską. Kontrataki przeciwnika były szczególnie gwałtowne na odcinkach miasta uniwersyteckiego. Lamaranosa i na południe od Tagu. Wojska rządowe odparły ataki powstańcze we wszystkich punktach. Pozycje zdobyte w ostatnich walkach, zostały utrzymane i umocnione.

J. LITRZYCOWA

NIEBEZPIECZNA GODZINA

42

Powieść nagrodzona na konkursie literackim

— Może w tem jest właśnie szczęście najtrwalsze, w tych codziennych małych troskach i radościach powszedniego dnia?

Ale ja nie umiałam tego szczęścia dla siebie wytuskać. Czem dłużej pozostawałam na wsi, tem nudniejsze i monotonna wydawało mi się tu wszystko. Atmosfera Lachowic męczyła mnie swą jednostajną, niezmienną, rzec można, reklamową pogodą. Szarpał mnie wciąż jakiś głuchy niepokój. Jerzego nie było. Pojechał nad morze, a potem dużo czasu spędzał w Warszawie. Wciąż jeszcze czekałam, wciąż dusiłam w sobie coraz trudniejsze do pokonania podniecenie i zniecierpliwienie.

— Może to go jednak skrządził! — myślałam sobie tak gupio i dziecinnie. — Przecież nie może nie zauważyć zaszłej we mnie zmiany!

Zmianę tę zauważyli wszyscy. Śmieli się ze mnie. Nikomu ani do głowy nie przyszło, że w tem może być coś poważniejszego.

— Jakaś nowa fantazja Lulu — mówiliście. —

Ależ nie, nie, to nie była fantazja, tylko gorące, niemądre, namiętne pragnienie zdobycia miłości Jerzego, pragnienie ucieczki od pokus i grzechu, pod opiekuńcze skrzydła jego uczucia. Zdawało mi się, że takie namiętne pragnienie nie może pozostać bez echa. Modliłam się płomiennie do Boga, jak wierzące, głupie dziecko.

Nareszcie któregoś dnia wszystko pękło. Jerzy, przyjechawszy pewnego dnia z Warszawy, zapytał mnie:

— No, Lulu, czy jeszcze toniesz w twojej melancholji?

Śmiał się żartobliwie.

Roześmiałam się również. To naprawdę było zabawne.

Rzuciłam się znów w wir zabaw, flirtu i pijaństwa. Tym razem stało się to już poważniejsze. Wstąpił we mnie jakiś zły duch.

Czekałam na pierwszego mężczyznę, jaki mi się spodoba.

— A potem — myślałam — drugi, trzeci, dziesiąty!...

Byłam pewna, że to będzie jednak zabawniejsze, niż bezsensowne pokutowanie na wsi, jakiemu poddałam się przez dwa miesiące. Patrzyliście z pobłażliwością na nowe szaleństwa, ale wtedy już nie należało mieć do mnie zaufania. Stałam już na skraju, a ostatnim, wąskim paseczku stałego gruntu, a przede mną, pode mną, dokoła mnie było morze pokus i niebezpieczeństwa.

To było zabawne; naprawdę daleko zabawniejsze, niż pogrążanie się w ponurych zbożnych rozmyśleniach. Po tych tygodniach ascezy porywało mnie życie, pełne uciech i coraz to nowych wrażeń. Wszyscy moi przyjaciele zdawali się wyczuwać mój stan ducha. Cisnęli się do mnie, otaczali mnie, jak nigdy dotąd, usiłowali zdobyć mnie delikatną troskliwością, lub brutalną bezceremonijnością. Rozglądałam się wśród nich uważnie, szukając starannie pierwszego kochanka.

W tym właśnie czasie przyjechał do nas Leon. Przyjechał zupełnie niespodziewanie, otoczony mgłą jakiejś tajemnicy, i legendy, ze swymi płonącymi, czarnymi oczami, ze swym przenikliwym, złym uśmie-

chem, pełen jakiegoś niepokojącego, nieprzpartego uroku. Było w nim coś tajemniczego, coś ciemnego, co rzuciło romantyczny, mglisty cień na jego czoło. Mówiło się o nim mało i niewyraźnie, jakimiś pełnymi niechęci ogólnikami. Jerzy wyrażał się o nim jakby z pewnym uczuciem wyższości, i pogardą, która irytowała mnie zawsze, nim jeszcze poznałam Leona. Karol także mówił o nim niechętnie.

Przyjazd jego poprzedziła krótka rozmowa między wami, pełna niedomówień.

Jerzy powiedział:

— Leon wpędził do grobu naszego ojca!

Pomyślałam sobie:

— Czy to możliwe, żeby był takim potworem?

Gdy go zobaczyłam uczułam się odrazu pociągnięta do niego, jakąś nieprzpartą, porywającą siłą. Spojrzenie jego palących, czarnych oczu przeniknęło mnie nawskroś. Lekka gorączka, błakająca się w jego uśmiechu, wydała mi się czemś nie do zniesienia. Wydawało mi się, że, spojrzawszy na niego, zrozumiałam jego całe tajemnicze, awanturnicze życie. I odrazu stanęłam po jego stronie przeciwko wam wszystkim.

Zdawało mi się, że i on mnie zrozumie, że będę

mogła powierzyć mu wszystko. Ogarnęło mnie dziwne, pełne podniecenia i niecierpliwości uczucie ogromnego szczęścia. Czy to się właśnie nazywa miłość od pierwszego wejrzenia? Chyba tak, bo, ujrawszy go, zrozumiałam natychmiast, że on jest tym człowiekiem, na którego czekałam już od tak dawna, że on jeden będzie mógł ukoić mój niepokój i jego jednego tylko potrafię obdarzyć szczęściem.

Karol wydał mi się przy nim pospolitym, nudnym wieśniakiem; Jerzy poprostu smarkaczem.

W oczach Leona błyszczała namiętność i niecierpliwość.

Pomyślałam sobie:

— On cierpił przez całe życie! Przez nich! Przez tych spokojnych, solidnych ludzi, którzy nie znają niepokojów i burz!

Zdawało mi się, że mu to wszystko w jakiś sposób wynagrodzę, że zrozumiemy się oboje i będziemy szczęśliwi.

Od tej pory Jerzy przestał istnieć dla mnie.

Leon zaczął odrazu okazywać mi dużo sympatii. Teraz już nie wiem, czy polubił mnie naprawdę, czy może miał w tem także jakiś swój okrutny plan? Przebywałam bardzo dużo razem. Prawie każdą wolną chwilę spędzał Leon ze mną. Oprawdzałam go po Warszawie, której nie pamiętał, robiliśmy długie przejażdżki po okolicy. Kiedy byłam z nim razem, doznawałam wrażenia, że to jest pierwszy prawdziwy mężczyzna w moim życiu. Wszyscy moi dumni adoratorzy wydali mi się teraz mniej, lub więcej miłymi dziećmi, z którymi przebywanie mogło być nawet niekiedy dość przyjemne, ale nie miało ani cienia tego nieprzpartego, drażniącego uroku, jakim przepojona była każda chwila, jaką spędzałam z Leonem.

Leon był wobec mnie zawsze ożywiony, troskliwy i wesoły, ale był przytem jakoś jakby nieuchwytny. Zdawało mi się zawsze, nawet w chwilach, gdy objawiał mi najwięcej serdeczności, że myśl jego buja gdzieś daleko ode mnie, gdy patrzył mi w oczy najczulej, doznawałam wrażenia, że spogląda gdzieś poza mnie. To mnie drażniło i pociągało do niego jeszcze więcej. Był taki inny, niż wy, niż wszyscy moi znajomi!

Zapoznałam go z wszystkimi moimi przyjaciółmi, i Leon stał się odrazu bogiem naszej paczki. Jego sukcesy towarzyskie były nadzwyczajne. Porobił moc znajomości i był formalnie rozrywany przez wszystkich. Różne damy z wielkiego świata gorliwie i wytrwale zabiegały o jego łaski. Doprowadzało mnie to do wściekłości. — Nigdy w życiu nie byłam o nikogo zazdrosna, ale tych wszystkich mizdrzących się do Leona hab nienawidziłam z całej duszy.

Mówiłam o nim zawsze z nieukrywaną złością, co bawiło go niezmiernie. Pewnego razu powiedziałam mu zjadliwie, że ma w Warszawie opinię największego donżuana i że, odkąd się pojawił, żadna z pań nie jest pewna swojej cnoty. Tyle złości było w moim głosie, że Leon spojrział na mnie ze zdumieniem.

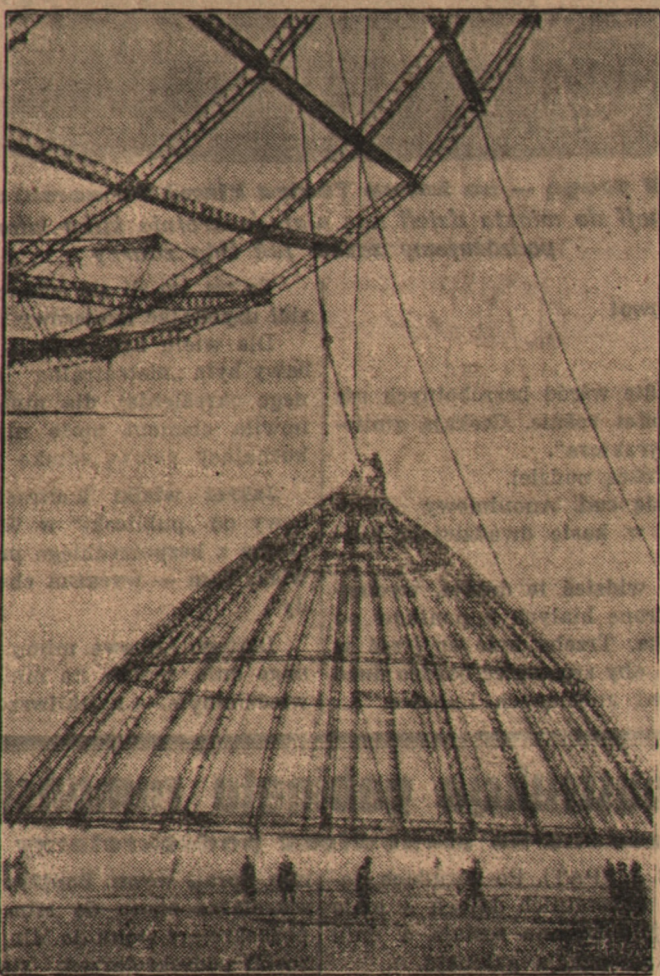
— Jakto, Lulu, ciebie oburzają takie rzeczy? — zapytał.

— Nie wiem, dlaczego to cię tak dziwi! — odparłam. — Czemu mnie miałoby to oburzać mniej, niż kogokolwiek innego?

— Leon roześmiał się.

(Ciąg dalszy nastąpi).

Budowa nowego sterowca niemieckiego

W miejscowości Friedrichshafen przystąpiono do montażu szkieletu nowego sterowca niemieck. „L. Z. 130“

KS. KNEBLEWSKI.

Kościszka na Atlantydę

(Ciąg dalszy).

Wpadłem do księgarni. Chciałem dla siebie jakiejś książki bez różnicy pochodzenia i języka oraz zabarwień politycznych o Maroku, wyspach Kanaryjskich, Madairze i Portugalii. Trudno wybrać, bo nic nie ma. W żadnym obcym języku. Polska literatura podróżnicza — bezrobocie, kryzys, tandeta. Wreszcie usłużył księgarz, przyznający mi się, że był we Francji, wyciąga Lepeckiego „Z marszałkiem Piłsudskim na Madairze“. Oczywiście, książkę porywam. Myślę, że będzie droga. A tu mi mój księgarz powiada:

— Dla księdza oddam nie po gdańskiej cenie, za połowę t. j. za 2.50 zł.

Brawo! Bodaj to kupować przed sezonem, płaci się o tyle taniej za wszystko w Gdyni. Odetchnąłem. W Warszawie za marne dwie książeczki: jedną po niemiecku o Maroku zapłaciłem 20.00 zł. i drugą o Madairze 10.00 zł. Jak to drogo płaci się za studia egzotyki książkowej. Trudno.

Wreszcie zaopatrzony we wszystko, ruszam na statek. Zajeżdżam przed wspaniałą Morską Dworzec. Urządzony wyszukanie. Nowoczesność w stylu i użyteczności aż krzyczy. Brawo! Linia Gdynia-Ameryka znalazła w nim dla siebie luksusowe pomieszczenie.

Operacje celne i paszportowe bezbolesne. Orkiestra różnie w życiu. Po przerzuconych, ażurowych mostach dostajemy się na pokład. Kochany „Kościszka“ wyświeżony, wybielony na lakier. Robię szybki przegląd jego pokładów i korytarzy. Wszędzie ścisk i gwar. Służba i oficerowie urzędują. Kręcą się wszy-

stkie szarże, a najwięcej, niezastąpiony i opiewany przez całą literaturę podróżniczą, Borkowski, spiritus movens, komendant naszego transatlantyku.

Ale czas nagli. Poczta odchodzi. „Kościszko“ też już ryczy, ostatnie wezwania się na Gdynię, po której lażą jeszcze maruderzy, którzy sprawunków nie zatłwili.

Pozostawiamy chlubę Polski, Gdynię ukochaną, wdzięczając się wszystkim powabami panny na wydaniu. Pysnie wygląda jej sylweta z pełni zatoki. Jakżeż różnorodna. A grunt, że tak nowoczesnie urządzona. Tem bije niejeden port świata. Zazdroszczą nam jej porty bałtyckie, na starą modłę urządzone. Na „Kościszce“ ruch. Raczej w pierwszej chwili bałagan. Biegania i krzątania około bagaży, kablin i urzędzenia się na statku, który z tą chwilą staje się dla każdego własnym domem, mieszkaniem. Rzecz oczywista, jak na pierwszą chwilę, niema zadowolonych. Największy nawet ideał musi mieć jakąś dziurę i płamę. To też ludek i jego poszczególne odłamy i osobniki psioczą o wszystkim na wszystkich. Trzeba mieć nerwy ze stali i wyrozumiałość nielada, by jednak każdemu dogodzić w tej psychozie charakterystycznej dla pierwszych chwil na okręcie. Ofiarą jej są oczywiście stewardzi i oficerowie, przydzieleni do obsługi gości. Najwięcej atoli żółci wylewa sprawa uplasowania się w kabinach. Są różne: wygodne i niewygodne, bliżej góry, w środku i na samym dole, około maszyn i pod salami jadalnymi, większe i mniejsze, z hałasem i bez niego. Jedne duszne, inne pełne powietrza. W miarę więc tego skala zadowolenia rośnie albo się zmniejsza.

Z pierwotnego chaosu wylania się nareszcie jaki taki ład i porządek. Każdy się zdążył rozmieścić, la-

szki swoje z kufrów powyciągać, zawiesić i ułożyć. Ten i owa przebrać, przefasonować. Rozpoczyna się badanie terenu. Zapoznanie z otoczeniem. Przedstawianie się. Łamie się sztywność. Ludzie zaczynają na się patrzeć życzliwiej. Rodzi się instynkt jakby rodzinny. Wszyscy stają się przeciwieństwem do siebie miesiąc jednym społeczeństwem, które będzie musiało z sobą współżyć i współpracować dla jednego celu. Ostateczności się stykają. Zanikają warstwy i klasy. „Kościszka“ je niweluje przy jednym jądrosie, choć jest kilka jadalni. Rozpoczyna się życie gromadne. Małe miasteczko ze swoimi interesami, smutkami i radościami, ploteczkami i intrygami. Języczek nie próżnuje, polityka także, skoro się ma na miejscu wybitnych przedstawicieli rozmaitych obozów, a w tem i mistrzów pióra i satyry codziennej: Magdaleny Samozwaniec, Zygmunta Nowakowskiego, poetki Jasnorzewskiej.

Nocka już przeszła jedna na okręcie. Niedomówiona i niedospana. Pierwsze wrażenia temu widać powodem. Ranek wita nas znowu słoneczny i spokojny, ciągle jeszcze surowy. Na pokładzie pierwszej klasy przygotowane ołtarzyk polowy. Będzie nabożeństwo. Zostałem zamianowany kapelanem statku, duszpasterzem całego „Kościszki“. Na Mszę św. przychodzi spora gromada podróżnych. Podczas niej nagrywa się płyty z wielkanocnymi melodiami. Nastrój podniosły. W niebo idzie modlitwa polskiego serca. Rozebrzmiało ono pieśnią potężną, naszym choralem narodowym „Boże coś Polskę“ ze zwrotką „Serdeczna Matko“, po fali Bałtyku, tego przecież i polskiego morza. Dziwnie radosne uczucie przepelnia nasze serca, że to się tak po polsku do Boga na polskim statku wypowiedzieć możemy. (Ciąg dalszy nastąpi).

Zaszczytny wynik dla Torunia

Reprezentacja Torunia remisuje z bokerską reprezentacją Austrii

Grabowski, Krzeński, Urbaniak, Wezner i Choma zdobywają punkty dla Torunia

Pomorze, a szczególnie Toruń w ostatnim tygodniu żył pod wrażeniem międzynarodowego meczu bokerskiego Wiedeń-Toruń. Wszystkie bilety miejsc siedzących już na dwa dni przed meczem zostały wyprzedane. Przewidywania nasze okazały się słusne. Sala Okręgowego Ośrodka W. F. w Toruniu nie zdołała pomieścić wszystkich, którzy chcieli być świadkami tego meczu, a „szczęśliwców” było około 2000 osób. Wszystkie przejścia, korytarze i przyległe pokoje były przepełnione publicznością.

NAJWIĘKSZA HALA SPORTOWA TORUNIA OKAZAŁA SIĘ ZA MAŁĄ.

W Toruniu chyba jeden Kiepusa może konkurować z boksem. Amatorów meczu jednak było jeszcze więcej, niż sala Ośrodka mogła pomieścić, cała falanga młodzieży pod murami hali żywo brała udział w zwycięstwach toruńczyków i krzyki entuzjasmu tej młodzieży często przebijały mury sali. Na powyższy mecz zjechało wiele wycieczek z całego Pomorza. Choma przyjechał z Gdyni w towarzystwie 300 osób. W przyszłości przy organizowaniu większych imprez bokerskich (tylko boks cieszy się w Toruniu tak ogromną popularnością), należałoby pomyśleć o hali powystawowej, gdzie bez trudu można ulokować 5000 osób. Dowiadujemy się, że W. K. S. „Gryf” zamierza przeprowadzić w Toruniu międzypaństwowy mecz bokerski i starania w tym kierunku są już w toku.

TORUŃ MA ZAPŁAĆ ZA ŁÓDŹ.

Nieliczna garstka sportowców oczekiwała w dniu 22 bm. w godzinach popołudniowych zawodników austriackich na dworcu, gdzie miłych gości witał wiceprezes W. K. S. „Gryf” p. mjr. Boryczko. Gości umieszczono w hotelu pod „Orłem”. Wieczorem tegoż dnia odbyła się waga zawodników, z którą zawodnicy jak i kierownicy nie mieli żadnych kłopotów. Po ważeniu Austriacy na rozkaz swego wodza p. Klingera udali się na spoczynek. W rozmowie z kierownikiem drużyny austriackiej dowiedzieliśmy się, że Toruń ma zapłacić za porażkę łódzką. Na usprawiedliwienie porażki w Łodzi kierownik podaje, że drużyna była przemęczona podróżą i kondycyjnie nie wytrzymała walki.

POLICJA I ŻANDARMERIA NA STRAŻY.

Już na 4 godziny przed meczem w pobliżu hali sportowej panował ożywiony ruch. Porządek pilnuje policja wspólnie z żandarmerią. Punktualnie o godzinie 20-iej wśród niebywanych oklasków wchodzi na ring drużyna reprezentacji Wiednia, która de facto była reprezentacją Austrii. Tuż za nimi wkracza na ring reprezentacja Torunia, wzmocniona Chomą z Z. S. Gdynia i Urbaniakiem z Astorii bydgoskiej. Pięścioro Wiednia prezentowało się fizycznie świetnie.

NARESZCIE SIĘ ZACZYNA.

W ringu powitał gości krótkim i zwięzłym przemówieniem wiceprezes Gryfu p. mjr. Boryczko, wyrażając uznanie dla sportu austriackiego i nadmienil, że po raz pierwszy mury grodu Kopernika goszczą sympatycznych bokserów z naddunajskiej stolicy, po czym wręczył kierownikowi drużyny p. Klingerowi proporczyk o barwach klubowych. Ze strony gości odpowiedział p. Klinger, wręczając drużynie proporczyk, po czym drużyna wzniosła okrzyk na cześć publiczności i gospodarzy. Publiczność zaczyna się już denerwować zbyt długim ceremoniałem i w końcu z ulgą oddechnęła, kiedy ring się opróżnił i pozostaw w nim tylko Lehner (Wiedeń), Grabowski (Toruń) i sędzia ringowy p. Derda Kazimierz z Poznania. Sędzia punktowy p. Lewicki z Torunia i p. Spitzeder z Wiednia.

Miła niespodzianka

Grabowski (Toruń) bije wysoko na punkty Lehnera. W pierwszej rundzie obaj zawodnicy badają się. Wiedeńczyk atakuje, lecz kontry Grabowskiego pozostawiły na nim wyraźne ślady. Wiedeńczyk słabnie. Grabowski przez wszystkie trzy rundy punktuje, lecz nie może znokautować najsłabszego zawodnika Austrii. Ciosy jego są zbyt słabe, by skończyć zawodnika. Zwycięstwo Grabowskiego, który stoczył właśnie 50 walkę, było przyjęte niebywałym entuzjazmem.

Toruń prowadzi 2:0.

Technika goruje

Mathas (Wiedeń) bije na punkty Igielskiego. Pierwsza runda jest wyrównana. Austriak, fizycznie silniejszy, doskonale punktuje w zwarcia. Walka przez wszystkie trzy rundy jest prowadzona w żywym tempie. Ciosy Austriaka są wyraźnie silniejsze, u-

daje mu się też kilka ciosów umieścić w żołądku Igielskiego. Nasz bokser ma wielkie za datki na świetnego zawodnika. Jego żywiołowe ataki porwały widownię; bije on jednak stanowczo za szeroko i... za mało trafia. Pod koniec rundy Igielski stara się odrobić stracone punkty, lecz zryw jego powstrzymują doskonałe kontry z lewej prostej wiedeńczyka. Wynik 2:2.

„Ghandi” nie wytrzymał

Krzeński (Toruń) wysoko wygrywa na punkty z Bruecknerem. Jeszcze w Łodzi rozbił mu wiedeńczyk nos, tak, że jeszcze na kilka godzin przed meczem start „Ghandiego” był wątpliwy. Nie wytrzymał, przyszedł i ze spuchniętym nosem walczył. Wiedeńczyk, znając lewą Krzeńskiego, przez cały czas walki krył żołądek i szczękę. Mimo to jednak haki Krzeńskiego doszły do przeznaczonych miejsc i pozostawiły ślady na twarzy Bruecknera. „Ghandi” chciał skończyć wiedeńczyka lecz to mu się nie udało, choć przeciwnik jego był bliski nokautu. Krzeński operował stale lewą, cios z prawej widzieliśmy tylko jeden.

To stanowczo za mało na cały mecz. W trzeciej rundzie Krzeński obsypuje celnymi ciosami żołądek przeciwnika, który rozpaczliwie broni się przed nokautem. Wysokie zwycięstwo Krzeńskiego (Ghandiego) zostało przez widownię przyjęte z entuzjazmem. Nasz reprezentant mimo, że przed walką był prawie kaleką, nie zawiódł tych, którzy przyszli go zobaczyć. Obecny na meczu

p. generał Thommee powinszował swemu pupilkowi zwycięstwa. Prowadzi Toruń 4:2.

Spóźniony zryw

Swatosch (Wiedeń) zwycięża wysoko na punkty Fabińskiego. Fizycznie silniejszy wiedeńczyk przez wszystkie trzy rundy groził Fabińskiemu, który nie umiał powstrzymać prostymi ataki wiedeńczyka. W drugiej rundzie zryw Fabińskiego kończy się jego porażką. Wiedeńczyk wypadł lepiej niż w Łodzi w walce z Woźniakiwiczem. Jego walka z zwarciem, gdy okładał przeciwnika jak chciał, była pierwszej klasy. Fabiński robił wrażenie osłabionego robieniem wagi. Walkę zakończył wysokim zwycięstwem punktowym wiedeńczyk.

Wynik 4:4.

Krzywdzący wynik

Bedrich (Wiedeń) zwycięża niezasłużenie Lelewskiego. Wynik ten krzywdzi Lelewskiego, który przez dwie rundy miał przewagę. Austriak nie może uchwycić doskonale unikającego walki Lelewskiego, którego częste uniki są może... zbyt teatralne. W pierwszej rundzie Lelewski wyraźnie unika walki, i czeka na atak przeciwnika, który kończył się zwykle jego przewagą. W drugiej rundzie po otrzymanym w szczękę ciosie wiedeńczyka, Lelewski jakby się obudził, rusza gwałtownie do ataku. Runda ta należy do Lelewskiego. W trzeciej rundzie Austriak często zmienia pozycje, bije z obu rąk, lecz ciosy jego są

Warta wylała

Alarmujące wieści z sieradzkiego i wieluńskiego

Łódź 23. 2. (PAT). Na terenie powiatu wieluńskiego niespodziewanie wylała w kilku miejscach Warta, przy czym na odcinku od Działoszyna do Rychłocię płynię w dużej ilości: kra, zagrażając mostom na rzece. Z powodu niebezpieczeństwa zamknięty został dla ruchu na rzece Warcie most na drodze

Wieluń — Działoszyn przy wsi Krzczów. Również z okolic Sieradza nadchodzą alarmujące wiadomości o gwałtownym przybraniu wody w Warcie, która w wielu miejscowościach wystąpiła z brzegów i zalała niżej położone miejscowości. Zarządzono środki ochronne i ustanowiono posterunki.

Uruchomienie przewozu przez Wisłę między Chełmnem i Świeciem

W dniu 23 bm. do godz. 12 łamacze lodów wylały rynnę w pokrywie lodowej na Wisłę do klm 802,2 pod Kosowem.

W dniu 22 bm. w południe usunięty

został zator pod Świeciem na klm. 812,6. Lód jest porowaty o grubości 40—45 cm. Przewóz osób i pojazdów przez Wisłę pod Chełmnem został uruchomiony.

Samochód ciężarowy pod pociągiem

Na prywatnej linii kolejowej Twarda Góra - Nowe w powiecie świeckim został najechany na przejeździe kolejowym przez pociąg samochód ciężarowy, kierowany przez szofera Bernarda Wysockiego. Szofer wyszedł z wypad-

ku bez szwanku, zaś siedzący obok Andrzeja Lipski ze Zblewa doznał ciężkich obrażeń ciała i przewieziony został do szpitala w Nowem. Samochód został poważnie uszkodzony.

Rejestracja pojazdów mechanicznych w Toruniu, Grudziądzu i Brodnicy

Komisja dla rejestracji pojazdów mechanicznych będzie urzędowała w Grudziądzu: w dniu 12 marca rb. od godz. 8 do 14 i w dn. 13 marca rb. od godz. 8 do 13. Komisja dla rejestracji będzie urzędowa-

ła w Brodnicy: w dniu 20 marca rb. od godziny 8 do 13.30. Komisja dla rejestracji pojazdów mechanicznych będzie urzędowała w Toruniu w dniach 1 i 15 marca br. od godziny 8 do 13.

Czersk

Akcja pomocy bezrobotnym. Onegdaj zebrało się przed gmachem Zarządu Miejskiego w Czersku przeszło 50 bezrobotnych, którzy domagali się wydania kartofli. Do zajęć jednak nie doszło. Zebrany oświadczono, że w tej sprawie z braku kartofli wyjechała delegacja do Torunia, po czym bezrobotni spokojnie odeszli.

Nazajutrz wydano bezrobotnym i to 123 rodzinom węgla w ilości 220 ctr. ogółem. 80 ctr. węgla sprzedano celem zakupu dla bezrobotnych innych, potrzebnych artykułów.

Robotnicy katolicki się organizują. Z inicjatywy ks. prałata Sprengla powstało w Czersku Katolickie Stowarzyszenie Robotników. Towarzystwo to ma zespolic wszystkich bezrobotnych i robotników, którzy są prawymi katolikami i Polakami, i jest apolityczne. Dotychczas zgłosiło się zgórą 200 członków.

Świecie

(Ś) **Jak dalece posunęła się sprawa walki z żebractwem w Świeciu?** Miejskowa Konferencja św. Winc. à Paulo, na wzór oddziałów „Caritasu” po większych miastach, przystępuje do zorganizowania skutecznej walki z rozwielniznającą się u nas plagą żebractwa, przez utworzenie sekcji przeciwżebraczy, do której jednak należący powinni wszyscy obywatele, prowadzący mieszkanie i których stać na pewną opłatę na rzecz walki z żebractwem.

W celach informacyjnych odbyło się w sali posiedzeń rady miejskiej zebranie przedstawicieli miejscowych organizacji, instytucji i społeczeństwa, pod przewodnictwem ks. rady Konitzera, honorowego prezesa Konf. Udział w tej konferencji był wyjątkowo liczny a zainteresowanie wysuniętym zagadnieniem bardzo żywe i jednoznaczne; wszyscy bowiem uważają za konieczne, by nareszcie skończyć u nas z wędrownką żebraków od drzwi mieszkania do mieszkania.

mało celne. Lelewski jest doskonałym technikiem, ciosy jego są celne i soczyste, lecz ma również jedną wadę, a mianowicie lubi pozować. Ogłoszone zwycięstwo Bedricha wywołało niebywałe okrzyki i gwizdy publiczności, która w ten sposób wyrażała swoje niezadowolenie.

Nawet remis skrzywdziłby Lelewskiego. Kierownik drużyny austriackiej sam był zaskoczony zwycięstwem swego zawodnika. Prowadzi Wiedeń 6:4.

Żywiołowa walka

Urbaniak (Toruń) remisuje z Horakiem. Wiedeńczyk jest o głowę wyższy od Urbaniaka. Nasz zawodnik rozpoczyna atak — bije często, lecz mało trafia. Wiedeńczyk operuje przeważnie lewym sierpem i prostym. Urbaniak rozporządza silnym ciosem, z którym szczególnie w drugiej rundzie dobrze zapoznał się wiedeńczyk. W trzeciej rundzie nastąpiła gwałtowna wymiana ciosów. Wiedeńczyk posiada nadzwyczajne warunki na boksera. Jego wzrost i długie ręce są rzadkim objawem u bokserów w tej wadze. Wiedeńczyk nie wykorzystał swych długich rąk i rzadko kiedy operował prostymi, co szczególnie odpowiadało walce Urbaniaka, który dążył do zwarcia, w którym bydgoszczanin był lepszy. Wynik remisowy zasłużony.

7:5 dla Wiednia.

Polowanie na k. o.

Wezner (Toruń) remisuje z Schweiferem. Walka była nie ciekawa. Obaj zawodnicy nie pokazali klasy, pchając i trzymając się. Szczególnie niezysto walczyli wiedeńczyk. W drugiej rundzie Austriak idzie do zwarcia, co nie odpowiada Weznerowi, który polował na k. o. Pod koniec drugiej rundy Wezner posyła dwa proste w szczękę przeciwnika. W trzeciej rundzie Austriak trafia częścię, lecz pod koniec rundy nadziewa się na kontrę Weznera. Obaj zawodnicy poważnie zmęczeni kończą walkę. Wynik remisowy.

Prowadzi Wiedeń 8:6.

Krótką historia

Choma (Toruń) znokautował w pierwszej rundzie Lutza.

Na ring weszli: obrzym gdyński Choma i znokautowany w Łodzi przez Pilata — Lutza. Walki tej oczekiwano z napięciem. Spodziewano się ogólnie zwycięstwa wiedeńczyka, lecz pierwsze ciosy Chomy wrzuciły obrzymem wiedeńskim. Zaraz w pierwszej rundzie cios w szczękę powalił Lutza na deskę. Lutz czeka do ośmiu, wstaje, lecz słania się. Sędzia ringowy p. Derda słusznie przerywa walkę. Mocno musiał Lutz otrzymać baty od Pilata, kiedy już po pierwszych ciosach Chomy znalazł się na deskach.

Tak więc mecz zakończył się zaszczytnym dla Torunia wynikiem remisowym.

Błyskawiczny nokaut Chomy zakończył mecz międzynarodowy Wiedeń — Toruń. Drużyna Wiednia, w tym samym składzie co w Toruniu, walczyła z reprezentacją Polski w Łodzi. Wynik remisowy uzyskany przez reprezentację Torunia, wzmocnioną przez Urbaniaka z Astorii bydgoskiej i Chomę z Z. S. Gdynia, należy uważać za zaszczytny, bo przecież Toruń pokonał nie reprezentację Wiednia a reprezentację państwową Austrii.

W rozmowie z kierownikiem drużyny austriackiej dowiedzieliśmy się, że Toruń miał zapłacić za porażkę w Łodzi.

Gdyby nie wynik krzywdzący Lelewskiego, wiedeńczycy wywieźliby z Polski drugą porażkę. Młodzi zawodnicy austriaccy przewyższali naszych pod względem technicznym i ambicją. Taka mucha naprzykład w trzeciej rundzie rzuca się do ataku, by za chwilę paść ze zmęczenia. Grabowski powinien był go skończyć, ale wyraźnie w decydującej rundzie osłabł. Z gości najlepiej wypadli Matha, Swatosch i Schweifer. W drużynie toruńskiej najlepszymi byli Grabowski, Krzeński, Lelewski, Urbaniak. Chomie właściwie należałoby się piątka, lecz za krótko walczył, ażeby go klasyfikować. Krzeńskiemu należy się pochwała za ambicję, gdyż mimo, że nos miał rozbity, stawil się na ring i choć nie znokautował przeciwnika, to jednak Austriak miał respekt przed nim i pilnie krył żołądek i szczękę.

A teraz posłuchajmy co mówi p. Klinger (kierownik drużyny austriackiej): Byłem zaskoczony dzielną postawą waszych zawodników, najlepiej podobał mi się Grabowski i Krzeński. Lutz widocznie jeszcze dzisiaj czuje cios Pilata i dlatego odradził poszedł na deskę. Moim zdaniem, Schweifer został pokrzywdzony.

PRZEWIDYWANY PRZEBIEG POGODY

Pogoda o zachmurzeniu zmiennym na ogół małym, lecz jeszcze z przelotnymi opadami. Nocą kilkstopniowe przymrozki. Dniem temperatura nieco powyżej zera. Umiarkowane i porywiste wiatry z kierunków zachodnich.

KALENDARYJAK

Środa, 24. 2. Macieja
Czwartek, 25. 2. Anastazji
Piątek, 26. 2. Aleksandra

Z miasta

Przypominamy wszystkim rzemieślnikom, że do wtorku, dnia 1 marca włącznie należy złożyć zeznanie o obrocie i dochodzie za rok 1936.

Osoby, prowadzące prawidłowe księgi handlowe w roku 1936, mogą złożyć zeznanie o dochodzie do 1 kwietnia br.

Wszelkich informacji i porad w sprawie zeznania udziela sekretariat w godzinach od 9-15 w lokalu Jagiellońska 10.

Związek Rzemieślników Chrześcijańskich Oddział Bydgoszcz.

Zarząd Miejski — Wydział Zdrowia Publicznego przypomina abonentom sieci telefonicznej o obowiązku odkażania aparatów telefonicznych w celu zwalczania chorób zakaźnych, po myśli rozporządzenia Pana Wojewody Poznańskiego o utrzymaniu aparatów telefonicznych w stanie zabezpieczającym zdrowie publiczne, z dnia 23 maja 1931 (Dz. U. Wojew. Pozn. nr. 24/31 poz. 444) ogłoszonego w Urzędniku miasta Bydgoszczy nr. 14/31 poz. 138.

Pasażer na gapę. Na dworcu bydgoskim przytrzymano został bezrobotny Zygmunt Ryś, bez stałego miejsca zamieszkania byłoby swą daleką bo aż z Warszawy podróż bez biletu kolejowego. Pech chciał, że ujęto go u celu swej podróży. Zachodzi podejrzenie, że jest to jeden z tych „niebieskich ptaszek”, którzy szukają okazji, aby się oblowić cudzą krowką.

Najeżony przez samochód. Zdążającego ul. Maksymiliana Piotrowskiego rowerem p. Łazarskiego Wojciecha zam. przy ul. Gdańskiej 152, najechał samochód osobowy. Rowerzysta odniósł szereg, lekkich obrażeń twarzy. Rower został poważnie uszkodzony. Poszkodowany doniósł policji, że samochód kierowany był przez żonę dyrektora „Wielkopolskiej Papierni” p. dyr. Łacką. Kto ponosi winę wypadku, wykażą dochodzenia.

Mięso nielegalnego pochodzenia. Władze policyjne obłożyły aresztem 12 kg mięsa u rzeźnika Narwi Leona, zam. przy ulicy Różana 5. Mięso to miało pochodzić z nielegalnego uboju. Celem zbadania mięsa, oraz przeprowadzenia dochodzenia, skąd zostało nabyte przez rzeźnika, skonfiskowane mięso przekazano do Rzeźni Miejskiej.

Kradzież ze strychu. Grasujący od dłuższego czasu w mieście „specjaliści strychów” dokonali znowu kradzieży na szkole Pościadowskiej zam. przy ul. Reja 2. — Przez nikogo niespostrzeżeni, po wyłamaniu kłódki, dostali się na strych, skąd wykradli białiznę, wartości około 400 zł. Wykryciem szajki złodziei strychowych zajęła się policja.

Bezpłatnie lokatorom i sublokatorom udziela porad prawnych w sprawach mieszkaniowych od godziny 9 do 12 i od 15 do 18 oprócz sobót popołudniu oraz niedziel i świąt sekretariat Centralnego Związku Lokatorów i Sublokatorów Zachodniej Polski Stow. zar. Oddział w Bydgoszczy ul. Długa 23 i piętrowy. Bezrobotnym w piątki przed południem udziela się porad prawnych we wszystkich sprawach bezpłatnie. Spis lokatorów z czerwca 1914 r. do wglądu.

Złodziej w teatrze. W dniu 20 bm. podczas przedstawienia w Teatrze Miejskim złodziej skradł z przedpokoju garderoby futro na szkodę p. Szczygiel, zam. przy ul. Kujawskiej 60. O tym niemiłym zajściu p. S. powiadomiła policję.

ZEBRANIA — ODCZYTY.

Odczyt o grzyźli wśród młodzieży. W czwartek, dnia 25 lutego br. o godz. 18.15 odbędzie się w auli gimnazjum im. M. Kopernika zebranie plenarne rodziców, na którym dr. Meysner, dyrektor sanatorium w Smukale wygłosi odczyt pt. „Grzyźlica wśród młodzieży”. Ze względu na wartość treści odczytu, jakoteż i osobę prelegenta, udział wszystkim rodziców wskazany.

Otwarcie nowozałozonej biblioteki na Jachcicach. W niedzielę, dnia 28 bm. o godzinie 17 odbędzie się w sali nowej szkoły przy ul. Żeglarskiej otwarcie nowozałozonej biblioteki przez Tow. Obyw. i Miłośników Jachcic, na które zaprasza się wszystkich życzliwych dobrej i pożytecznej sprawie.

Zebranie likwidacyjne Komitetu wystawy „Mebel i Wnętrze”. W czwartek, dnia 25 bm. o godz. 20 odbędzie się w lokalu Chrześcijańskiej Ligi Pracy, ul. Dworcowa 6, II p. zebranie likwidacyjne Komitetu wystawy „Mebel i Wnętrze”.

Wieści z Koronowa

Nieczęście na szosie. Rolnik p. Wanty Baumgart ze Stronna w pow. bydgoskim, jadąc wozem ze Stronna do Wudzyna, spadł z wozu, przy czym złamał rękę. Niezczęście powstało skutkiem tego, że koń ruszył w chwili, gdy Baumgart stał na wozie.

Kradzież z włamaniem. Do piwnicy p. Alojzego Buczkowskiego w Wudzyńcu wtargnęli złodzieje, wylamawszy zakratowane okno. Łupem złodziei padło 50 kg wędlin, oraz 25 kg smalca ogólnej wartości około 150 zł. Policja wszczęła energiczne dochodzenia celem wyśledzenia złodziei.

Dzień w Bydgoszczy

Sroda, dnia 24 lutego

„Dzień Bydgoski Ilustrowany” w nowej siedzibie

Szanownym Czytelnikom, Interesentom i Przyjaciolom pisma naszego podajemy do łaskawej wiadomości, że z dniem 1 marca r. b. Redakcja i Administracja „Dnia Bydgoskiego Ilustrowanego” znajdować się będą w domu p. Preissowej, Pl. Wolności 1 (obok kawiarni „Cristal” — dawniej skład papieru

„K. Skrzywanek”). Nasz lokal redakcyjny i administracyjny mieścić się zatem będzie w najruchliwszym punkcie naszego miasta, co Szanowni Czytelnicy i Inserterci niewątpliwie przyjmą z żywym zadowoleniem.

Z sali sądowej

SKAZANIE WŁAMYWACZA I JEGO WSPÓLNIKÓW

Przed Sądem Grodzkim w Koronowie opowiadał onegdaj Franciszek Wojciechowski, Walenty Kaliszewski i Władysław Banaszkiwicz. Wojciechowskiemu akt oskarżenia zarzucał dokonanie włamania do mieszkania sekwestratora p. Warszalskiego. Przy pomocy Kaliszewskiego Wojciechowski wyniósł z mieszkania pana W. bogaty łup. „spyłając” go następnie paserowi Banaszkiwiczowi. Ponieważ przewód sądowy wykazał całkowicie winę oskarżonych — Wojciechowskiemu wymierzono karę półtora roku bezwzględnego więzienia, Kaliszewskiemu 8 miesięcy więzienia, a Banaszkiwiczowi za paserstwo 4 miesiące więzienia.

NIEDOŚĆ, ŻE MIELI PRACĘ, JESZCZE KRADLI

Sąd Grodzki w Bydgoszczy w wyniku przeprowadzonej onegdaj rozprawy karnej skazał na 3 miesiące aresztu trzech murarzy: 37-letniego Antoniego Dąbrowskiego, 33-letniego Jana Siudajewskiego i 34-letniego Jana Wierzhucińskiego z Bydgoszczy za kradzież na szkodę fabryki dykt klejonych. Murarze ci zatrudnieni byli w państwowej fabryce dykt, jednak fakt posiadania pracy i możność zarobkowania nie zadawała im dostatecznie. Nieuczciwi ci pracownicy dopuszczali się systematycznie kradzieży, co w konsekwencji ujawnienia przestępstwa — doprowadziło ich na ławę sądową. Wykonanie kary zawieszono skazanym warunkowo na okres 2 lat.

Bydgoszcz wobec zmiany granic administracyjnych Pomorza

W związku z ostatnią uchwałą Rady Ministrów w sprawie zmiany granic administracyjnych województw zachodnich — odbyło się w dniu 22 bm. w sali posiedzeń Rady Miejskiej m. Bydgoszczy zebranie przedstawicieli miejscowych sfer gospodarczych — przemysłu, handlu, rzemiosła i związków zawodowych, a to celem naradzenia się nad rolę, jaka przypadnie w przyszłości Bydgoszczy w nowych ramach administracyjnych.

Zebranie zagał prezydent miasta p. Leon Barciszewski, który następnie w rzeczowo opracowanym, blisko godzinnym przemówieniu scharakteryzował znaczenie gospodarcze i administracyjne Bydgoszczy, w kompleksie zagadnień państwowych, zwłaszcza w odniesieniu do zaplecza wybrzeża polskiego. Za czasów niewoli Bydgoszcz stanowiąca blokowe miasto imperialnej i eksterminacyjnej polityki Prus — skupiała w sobie dwa zasadnicze elementy, t. j. urzędniczy i przemysłowy. To nasycenie żywiołem urzędniczym i przemysłowym miasta kresowego miało na celu stworzenie nie tylko bazy germanistycznej, ale i niejako wypadkowej w znaczeniu ekonomicznym.

Z tej też racji władze zaborcze, zdawając sobie dokładnie sprawę z ważkiego znaczenia Bydgoszczy, leżącej na skrzyżowaniu głównych dróg wodnych

i lądowych, ustanowiły w mieście tym regencję (Regierungspräsidentenschaft), spełniającą ściśle funkcje należące do zakresu władzy wojewódzkiej.

Po uzyskaniu niepodległości Bydgoszcz nie straciła swego znaczenia, — przeciwnie — zyskała większą jeszcze wagę, jako tym razem miasto blokowe zachodnich granic Rzeczypospolitej. Oczywiście element urzędniczy odpiął pozostawiając pole przemysłowi, który też zwłaszcza w dziale tartacznym, rozwinął się wspaniale. W czasie ustanawiania zrębów administracyjnych w zachodniej polaci kraju — Bydgoszcz zarówno na skutek inercji jej odpowiedzialnych czynników, jak i z powodów innych — nie weszła w rachubę jako ośrodek samodzielnego okręgu wojewódzkiego i została włączona do województwa poznańskiego. **Ten błąd zasadniczy nie został do dnia dzisiejszego naprawiony.** Projekt Rady Ministrów dotyczący zmian granic administracyjnych ominął milczeniem tę tak ważną nie tylko dla Bydgoszczy, ale i życia całego Pomorza sprawę siedziby stolicy wojewódzkiej. Jest to tym dziwniejsze, iż Bydgoszcz leżąca i po zmianie granic w najbardziej centralnym punkcie Pomorza, połączona najdogodniejszymi środkami komunikacji wodnej i lądowej z morzem polskim, a tym samym stanowiąca zaplecze i śpichrz naszego

portu — siłą rzeczy wysuwa zwłaszcza dziś to zagadnienie na plan pierwszy.

Miasto nasze jest w b. zaborze pruskim po Poznaniu największym ośrodkiem gospodarczym i przemysłowym i nie poczytywało sobie za ujmę wyznaczenia mu roli drugorzędnej w ramach województwa poznańskiego, tym bardziej, iż to ostatnie otaczało zawsze Bydgoszcz jak najczulszą i najbardziej troskliwą opieką. Po zmianie granic sytuacja ulegnie zasadniczej zmianie. Bydgoszcz dominująca nad obecną stolicą województwa nie tylko ilością mieszkańców, rozwojem gospodarczym i przeżyciem przemysłową, ale i posiadaniem odpowiednich budynków państwowych, jak i nowoczesnych urządzeń technicznych —zejdzie do roli miasta bardziej uposłedzonego z oczywistą szkodą dla interesów Państwa i morza polskiego.

Wyraz temu daly prawie wszystkie pisma pomorskie — mówi p. prezydent Barciszewski — które bądź to w artykułach wstępnych bądź też ściśle gospodarczych, operując szeregiem argumentów rzeczowych, domagały się zgodnie ustanowienia w Bydgoszczy centrum administracyjnego Pomorza. Sprawa stolicy wojewódzkiej nie została jeszcze dekretem Rady Ministrów przesądzona. Stolicą tą powinna zostać w pierwszym rzędzie Gdynia. Jeśli z jakichkolwiek bądź powodów port nasz nie może wchodzić w rachubę, to wszelkie względy gospodarcze, historyczne i logiczne przemawiają na korzyść Bydgoszczy. Tym bardziej — z chwilą rozszerzenia terytorium województwa pomorskiego o blisko 100 proc. Bydgoszcz predystynowana jest na stolicę wojewódzką, jako miasto najzasobniejsze i największe na tym terenie. Gdyby zmiana ta nie nastąpiła, wówczas przyłączenie miasta do województwa połączone by było tylko ze szkodą dla Bydgoszczy.

W ożywionej dyskusji, jaka się nad referatem p. prez. Barciszewskiego wyłoniła — zabierali głos pp.: Matuszewski, Faustyniak, Bigoński, Fiedler i Jaworski, popierając w całej rozciągłości wywody prezydenta. W konkluzji postanowiono wyłonić specjalny komitet, który zajmie się rozpatrzeniem i obroną przyszłości losów Bydgoszczy.

O zniesienie obowiązku wizowania paszportów

Związek Izby Przemysłowo-Handlowych wystąpił do ministerstwa spraw zagranicznych z memoriałem, w którym wysunął postulat zniesienia wiz paszportowych dla obywateli polskich, wyjeżdżających za granicę. Byłoby to możliwe w drodze zawarcia przez Polskę z obcymi państwami odpowiednich umów, regulujących tę sprawę na zasadzie wzajemności, wzorem Szwajcarii, której obywatele obowiązani są wizować paszporty swe dla podróży tylko do 9 państw, zaś przy wyjazdach, do 25 państw — zwolnieni są z tego obowiązku.

Związek Izby podkreślił, że kwestia zniesienia obowiązku wizowania paszportów posiada dla obywateli państwa, a w szczególności dla sfer gospodarczych, zasadnicze znaczenie, gdyż unika się przez to trudności jakie łączą się z uzyskiwaniem wizy

oraz uzyskuje się możliwość szybkiego wyjazdu za granicę, celem nawiązywania stosunków handlowych.

Znaczący należy, że zniesienie obowiązku wizowania paszportów jest także znakomitym ułatwieniem dla propagandy turytyki, gdyż wszelkie ulgi przy wyjazdach zagranicznych zachęcają do podróży, co nie pozostaje bez wpływu na dochody kolei.

Obowiązek wizowania paszportów nie można uważać za środek, wstrzymujący wyjazd za granicę, gdyż frekwencją tych wyjazdów reguluje się zasadniczo odmową wydania paszportu. Natomiast obowiązek ten stanowi utrudnienie, hamujące w dużym stopniu należyty rozwój stosunków handlowych z zagranicą oraz możliwość ich utrzymania.

DYŻUR APTEK

Od 22 do 28 bm. pełni: Apteka pod Aniołem, ul. Gdańska 65. tel. 33-85; Apteka przy Pl. Teatralnym, ul. Marsz. Focha 10, tel. nr. 19-62; Apteka Tarasiewicza, ul. Orła 8; tel. 31-46.

Z TEATRU MIEJSKIEGO.
Nati Morales w Bydgoszczy.

Fenomenalna tancerka hiszpańska o ustalonej światowej sławie wystąpi jedyny raz w środę, dnia 24 bm. Wielka artystka wykona przy akompaniowaniu gitar i ludowe tańce hiszpańskie, pełne wyrazu, namiętności i dzikości — tak właściwym cechem jej całego narodowi. Wrodzona grajca i obłrymi temperament, nadają kreacjom choreograficznym świetnej artystki specjalnego uroku. W wieczorze bierze udział doskonały gitarzysta wirtuoz Francisco Gil Gradoli oraz akompaniator Luigi Compelletti.

Bilety w cenie od 1-4 zł. nabywać można w kasie teatru.

W czwartek odbędzie się nieodwołalnie ostatnie przedstawienie pięknej i niezmiernie melodyjnej operetki Brodzkiego „Zakochana królowa”. Rola tytułową odtworzy uroczą primadonna naszej sceny p. Mary Gabrielli. Bilety po cenach niższych sprzedaje kasa teatru.

„Hajduczek” po cenach minimalnych dla młodzieży szkolnej ukaże się w piątek, dn. 26 bm. o godz. 17-ej.

W przygotowaniu „Pierwszy legion” (Wiera i wiedza), sztuka w 11 obrazach Lavery’ego. Premiera w sobotę, dnia 27 bm.

KINA.

ADRIA: „Romeo i Julia” i nadprogram. APOLLO: „Kły i pazury” — film egzotyczny i bogaty nadprogram.

BALTYK: „Złotowłosa brzdąc” z Shirley Temple i „Zbrodnia w Trinidad”.

KRYSTAL: „Pieśń jej matki” z Martą Eggerth i nadprogram.

MARYSIENKA: „Janosik — hetman zbójnicki”.

REWIA: „Cyrk na okręcie” z Patem i Patą chonem oraz „Nasi chłopcy marynarze”.

Tydzień Uniw. Poznańskiego w Bydgoszczy i na Pomorzu

BRODNICA: niedziela 28. II. godz. 20. a. u. la gimnazjum państwowego...

BYDGOSZCZ: niedziela 28. II. godz. 18. a. u. la gimnazjum przy ul. Grodzkiej...

CHELMNO: niedziela 28. II. godz. 17. a. u. la gimnazjum państwowego męskiego...

CHOJNICE: niedziela 28. II. godz. 16,15. a. u. la gimnazjum państwowego męskiego...

GDANSK: czwartek 25. II. godz. 20. gmach b. Dyrekcji Kolejowej...

GDYNIA: piątek 26. II. godz. 20. a. u. la gimnazjum Tow. Szkoły Średniej...

GRUDZIĄDZ: niedziela 28. II. godz. 17. a. u. la gimnazjum przy ul. Trynkowej...

KOŚCIERZYNA: niedziela 28. II. godz. 18. a. u. la gimnazjum państwowego...

TCZEW: niedziela 28. II. godz. 17. a. u. la gimnazjum państwowego męskiego...

TORUŃ: piątek 26. II. godz. 19.30. a. u. la gimnazjum im. Kopernika...

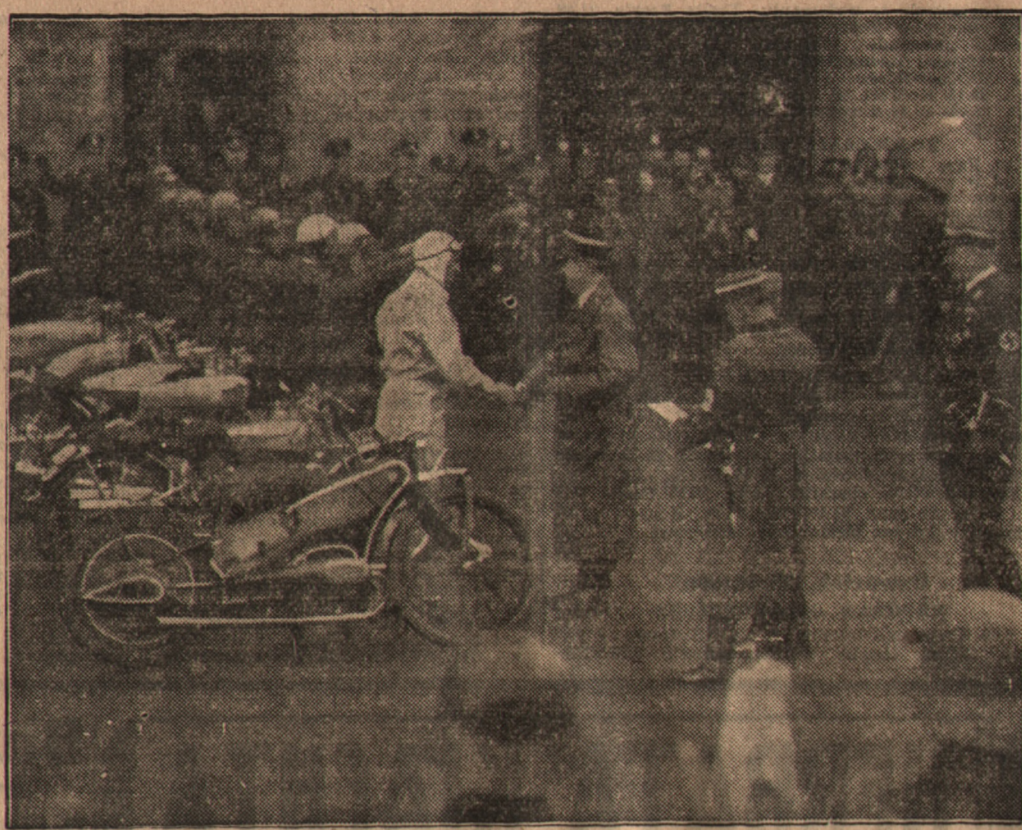
Wstęp na poszczególne odczyty 30 i 15 gr. (w Gdańsku 30 i 15 fen., w Toruniu 25 i 15 groszy).

Związek Drogerzystów organizuje pokaz artykułów drogeryjnych na Targach Poznańskich

Związek Drogerzystów RP. urzędująca O. gólnopolski Zjazd w Poznaniu w dniu 6 maja 1937 r. Związek wystąpił do fabryk i wytwórni...

Brzmi paradoksalnie

a jednak słuszne jest twierdzenie, że Odol przyczynia się do utrzymania wysmukłej linii. Sportowcy — zarówno kobiety, jak i mężczyźni...

Kancelarz Hitler wita najlepszych niemieckich motocyklistów wyścigowych, którzy w dniu otwarcia wielkiej wystawy samochodowej ustawili się ze swymi maszynami przed palacem kanclerza...

Ze sportu

Pierwszy występ O. M. P. toruńskiego na ringu w Aleksandrowie Kujawskim

Przyszły rywal Gryfu bije Sokoła Aleksandrów 11:5

Bez rozgłosu powstała w Toruniu sekcja bokserska przy organizacji Młodzieży Pracującej...

W wadze muszej Afelt (OMP) — Pawlak (S). Zwyciężył walkowerem Afelt z powodu nadwagi przeciwnika.

W koguciej Golembiewski II (OMP) wygrał wysoko na punkty z Borowskim (S).

Druga walka w wadze koguciej zakończyła się zwycięstwem Strebla (OMP) przez k. o.

Waga piórkowa: Janik (OMP) — Szymański (S). Zwyciężył wysoko na punkty ompiak.

Waga lekka: Serożyński (OMP) zwyciężył wysoko na punkty twardego Gwizdał-

skiego (S). Była to najpiękniejsza walka dnia.

W wadze I. półśredniej zwyciężył Majer I (S) z powodu dyskwalifikacji Rybszlegera (OMP) za nieprawidłowe uderzenie.

W drugiej wadze półśredniej zwyciężył po bardzo ładnej walce wysoko na punkty Ernest (OMP).

Waga średnia: Rybszleger II (OMP) zremisował z Tomczakiem (S). Wynik ten krzywdzi toruniaka, który miał, zwłaszcza w drugiej rundzie, widoczną przewagę...

Sędziował w ringu bardzo dobrze P. Wilczek z Torunia.

Po zakończeniu meczu przedstawiciel Związku Strzeleckiego w Aleksandrowie złożył kierownikowi sekcji bokserskiej O. M. P. Mrowińskiemu serdeczne życzenia...

Giełdy

NOTOWANIA GIEŁDY WARSZAWSKIEJ z dnia 23 lutego 1937 roku

Table with columns for various commodities like wheat, flour, and oil, listing prices in different currencies and units.

Wygrane po 100 zł

Table listing lottery numbers that have won 100 zł prizes, including numbers like 24,58-24,64-24,52 and 18,38-18,43-18,33.

Papieru procentow

3 proc. poz. inw. 1-sza em. 64,85 serie nienot.; 3 proc. poz. inw. 2-ga em. 65,35 serie nienotowane; 5 proc. konwers. 53,75; 5 proc. kol. 51,00 dr.; 6 proc. dol. 60,50; 4 proc. premj. dol. 47,00; 7 proc. stabil. 43,00 kupon 179,05; 4 proc. konsolid. 51,62...

Waluty

Belgi belg. 89,23-88,80; dol. ameryk. 5,28-5,25 i pół; dol. kanad. 5,27 i pół — 5,25; flor. hol. 289,83 — 288,16; franki franc. 24,64-24,50; fr. szwajc. 120,95-120,15; funty ang. 25,91-25,75; guld. gd. 100,20-99,80; korony czeskie 16,30-15,90; korony duńskie 115,64-114,80; korony norw. 130,23-129,25; korony szw. 133,58-132,60; liry wł. 24,00-23,50; marki niem. 11,45-10,40; marki niem. 124,04-120,00; szyl. austr. 95,00-93,50; marki niem. sr. 133,00-129,00.

POZNAŃSKA GIEŁDA ZBOŻOWA z dnia 23 lutego 1937 roku

Zboże. Ceny transakcyjne: żyto 75 ton 25,25; o-wies 65 ton 22,90, 105 t. 23,00. Ceny orientacyjne — żyto bez zmiany — spokojniejsze; pszenica bez zmiany — spokojniejsza; owies 22,75-23,00; maki żytnie i pszenne bez zmian, reszta bez zmian.

GIEŁDA ZBOŻOWO - TOWAROWA W BYDGOSZCZY z dnia 23 lutego 1937 roku

Żyto 15 ton 25,00-25,25 pszenica, 29,50-29,75; owies 22-22,25; jęczmień browar. 25,50-27; 661-667 g-1 23,50-24; 643-649 g-1 23,25-23,50 620,5-626,5 g-1 22,50-22,75; mąka żytnia wyciągowa gatunek I 0-50 procentowa w. w. 39-39,50; gatunek I 0-65 procentowa w. w. 37,50-38,-; gatunek II 50-65 procentowa w. w. 31,50-32,25; mąka żytnia razowa 0-95 procentowa w. w. 31,25-32; mąka pszeniana gatunek I wyciągowa 0-20 procentowa w. w. 49,50-51,-; gatunek I A 0-45 procent w. w. 48,50-49,-; gatunek I B 0-55 procentowa w. w. 47,75-48,25; gatunek I C 0-60 procentowa w. w. 47-47,50; gatunek I D 0-65 procentowa w. w. 46,25-46,75; gatunek II A 20-55 procentowa w. w. 41,75-42,75; gatunek II B 20-65 procentowa w. w. 41,25-42,25; gatunek II C 45-55 procentowa w. w. 40,25-41,25; gatunek II D 45-65 procentowa w. w. 39,50-40,50; gatunek II E 55-60 procentowa w. w. 38,25-39,25; gatunek II F 55-65 procentowa w. w. 37,25-38,25; gatunek II G 60-65 procentowa w. w. 34,25-34,75; mąka psz. razowa 0-95 proc w. w. 37,25-37,75; otręby żytnie wymiał standardowy 17,25-17,50; otręby pszenne mialkie standard. 17,75 18,25; otręby pszenne średnie standardowe 17,50 — 18,-; otręby pszenne grube standardowe 18,25-18,50; otręby jęczmienne 18-18,50; groch Wiktoria 22-25,-; groch Folgera 22-24,-; groch polny 21-22,-; wyka 22-23,50; peluska 21,50 — 22,50; łubin niebieski 12,50-13,50; łubin żółty 13,50 — 14,50; seradela 23-26,-; rzepak zimowy bez worka 58-59; rzepak zimowy bez worka —; mak niebieski 64-67,-; siemię lniane 50-53; gorczyca 30-32; koniuczyna żółta oduszciana 60-70; koniuczyna biała 90-135; koniuczyna czerwona surowa 100-120; koniuczyna czerwona oczyszczona 97 procentowa 135-145,-; makuch lniany 37-37,50; makuch rzepakowy 22,50-23,-; makuch słonecznikowy 40-42 procentowy 27-28; wytkoli suszone 8,50-9; płatki ziemniaczane 20-20,50; słoma żytnia prasowana 3-3,25; siano nadnotekkie luzem 4,50-5,50; siano nadnotekkie prasowane 5,50-6. Ogólne usposobienie: niejednolite.

SPRAWOZDANIE Z HANDLU ZBOŻA I NASION B. HOZAKOWSKIEGO W TORUNIU z dnia 23 lutego 1937 roku

Placono: w dniach ostatnich zł. za 100 kg. franko stacja załadowania: za koniuczynę czerwono 90-130; białą 80-125; szwedzką 140-185; żółtą 55-65; żółtą w łuskach 26-28; inkarnatke 45-55; przelot 58-72; rajgras krajowy 65-75; tymotkę 18-23; seradela 25-28; wykę latową 21-22; wickę ziemną 25-30; peluszkę 22-23; groch Wiktoria 20-24; polny 20-21; zielony 21-24; bobik 20-21; gorczycę 32-34; rzepak 52-54; rzepak 50-62; łubin niebieski 12-13; łubin żółty 13-14; siemię lniane 43-45; koniopie 40-46; mak niebieski 62-68; biały 80-85; tatarak 20-25; proso 20-25.

Tabela loterii

z dnia 23 lutego

I i II ciągnięcie

GŁÓWNE WYGRANE

Table listing main lottery prizes, including a 100,000 zł prize and various smaller amounts.

Wygrane po 100 zł

Table listing lottery numbers that have won 100 zł prizes.

Wygrane po 50 zł

Table listing lottery numbers that have won 50 zł prizes.

III ciągnięcie

Wygrane po 100 zł

Table listing lottery numbers that have won 100 zł prizes in the third drawing.

Wygrane po 50 zł

Table listing lottery numbers that have won 50 zł prizes.

Programy radiowe

Środa, 24 lutego

PROGRAM OGÓLNOPOLSKI

6.00 Program lokalny dla Katowic. 6.30 Pieśń „Kiedy ranne wstają zorze”... 7.15 Dziennik poranny. 7.25 Programy lokalne. 8.00 Audycja dla szkół. 8.10-11.30 Przerwa. 11.30 Audycja dla szkół. 11.57 Sygnał czasu i hejnał z Krakowa. 12.03 Programy lokalne. 12.40 Dziennik południowy. 12.50 „Jak można użytkować soję w gospodarstwie wiejskim”... 15.15 Programy lokalne. 16.10 „Kozucha — klamczucha”... 17.00 „Czego wojsko żąda od społeczeństwa cywilnego”... 18.20 Programy lokalne. 18.50 Jak zwiększyć wydajność naszych sądów... 19.20 Programy lokalne. 20.00 Audycja poświęcona Estonii. 20.35 „Chwila Biura Studiów”. 20.45 Dziennik wieczorny. 20.55 Pogadanka aktualna. 21.00 Kon-

cert chopinowski w wykonaniu Emila Frey'a. 21.30 Eksperymentalny Teatr Wyobraźni: premiera słuchowska „Legenda”. Wypisaliśmy w opracowaniu i reżyserii Bronisława Horowicza. Muzyka Juliana Marczewskiego. Wstęp dr. Tymona Terleckiego. 22.15 Koncert w wykonaniu Małej Orkiestry P. R. 23.00-23.30 Programy lokalne dla Warszawy i Lwowa.

ROZGŁOSIENIA POMORSKA

7.25 Parę informacji. 7.30-8.00 Koncert muzyki lekkiej w wykonaniu Orkiestry P. R. pod dyr. Mieczysława Mierzejewskiego (z Warszawy). 12.03-12.40 Melodia za melodię — płyty. 13.00-14.00 Wszystkiego po trochu — płyty. 15.15 Koncert reklamowy. 15.35 Wiadomości społeczne. 15.40 Duety wokalne — płyty. 16.00-16.10 Poznajmy pisarzy pomorskich — ks. Stanisław Kujot — recytacja Andrzeja Bukowskiego. 16.30-17.00 Organy Wuerlitzera — i śpiew — płyty. 18.20-18.45 Chwilka Franciszka Schuberta — płyty. 18.45-18.50 Program na jutro. 19.20-20.00 Koncert życzeń.

ZAGRANICA

16.00 Budapeszt. „Wesele w karnawale” — opera Poldiniego (transmisja z Opery). 19.35 Wiedeń. Koncert symfoniczny z udziałem Marg. Bokor (śpiew) i Pawła Hindemitha (altówka). 20.00 Sztokholm. Koncert symfoniczny. 20.40 Rzym. „La bottega fantastica” — operetka Jorio. 20.55 Radio Paryż. Wieczór oper. 21.15 Drottich. Koncert symfoniczny z Queens Hallu. Dyr. Ansermet.

Czwartek, 25 lutego

PROGRAM OGÓLNOPOLSKI

6.00 Program lokalny dla Katowic. 6.30 Pieśń „Kiedy ranne wstają zorze”. 6.33 Gim-

nastyka. 6.50 Muzyka (płyty). 7.15 Dziennik poranny. 7.25 Programy lokalne. 8.00 Audycja dla szkół. 8.10-11.30 Przerwa. 11.30 Poranek muzyczny dla młodzieży szkół powszechnych. W programie utwory Mieczysława Karłowicza. 11.57 Sygnał czasu i hejnał z Krakowa. 12.03 Orkiestra salonowa pod dyr. Teodora Rydera (z Łodzi). 12.40 Dziennik południowy. 12.50 Programy lokalne. 15.00 Wiadomości gospodarcze. 15.15 Programy lokalne. 16.20 „Nad albumem znaczków pocztowych” — dialog — w opracowaniu Kazimierza Fluchickiego (Audycja dla dzieci starszych) (z Poznania). 16.35 Koncert orkiestrowy Policii Państwowej pod dyr. Adama Dołyckiego. 17.00 „Zródło przepiękności dzieci”. „Zły dom” — odczyt. Wygl. Janina Borowiczowa. 17.15 Koncert kameralny. Wykonawcy: Kwartet smyczkowy Polskiego Radia. 1. Franciszek Maklakiewicz: Kwartet smyczkowy d-moll, 2. Wolfgang — A. Mozart: Andante i Rondo z Kwartetu C-dur. 17.50 „Książka i wiedza”: O książce Anny Oederfeldówny „Młodzież przedmieścia”. dr. Aleksander Hertz. 18.00 Pogadanka aktualna. 18.10 Komunikat śniogowy z Krakowa. 18.13 Wiadomości sportowe. 18.20 Programy lokalne. 18.50 Pogadanka aktualna. 19.00 Koncert solistów. Wykonawcy: Jerzy Czapliski — śpiew — Warszawa, Zdzisław Roegner — skrzypce — Toruń. Akomp. w Warszawie prof. Ludwik Urstejn. Akomp. w Toruniu Irena Kurpisz — Stefania. 19.45 „Nocleg w Apeninach” — operetka w 1-szym akcie Michała Świrzyńskiego — tekst Aleksandra Fredry. 20.30 „Przeszłość i piękno Przemtu” — pogadanka — wygl. prof. Jan Kilarski (z Poznania). 20.45 Dziennik wieczorny. 20.55 Pogadanka aktualna. 21.00 18-ta audycja „Szybelki kompozytorów polskich” — Stanisław Nawrocki. Koncert poprzedzi pogadankę. 21.45 Wileńska orkiestra pod dyr. Władysława Szczepańskiego i chór „Ha-

so” pod dyr. Jana Żebrowskiego (z Wilna). 23.00-23.30 Programy lokalne dla Warszawy, Katowic i Lwowa.

ROZGŁOSIENIA POMORSKA

7.25 Parę informacji. 7.30-8.00 Muzyka (płyty). 12.50 Ostrożnie przy obsłudze maszyn rolniczych — pogadanka rolnicza wygl. Zygmunt Otmianowski. 13.00-14.00 Wszystkiego po trochu (płyty). 15.15 „Orbis mówi”. 15.18 Koncert reklamowy. 15.35 Życie kulturalne Pomorza. 15.40 „Na węgierską nutę” (płyty). 16.05-16.30 „Co słychać na Pomorzu” — felieton, wygłosił Stan. Nowakowski. 18.20 „Wesoła muzyka” — (płyty). 18.45-18.50 Program na jutro.

ZAGRANICA

17.30 Budapeszt. Recital fortepianowy E. Dohmanyiego. 19.30 Bratislava. „Car Kalosian” — opera Władgerowa. 19.30 Lipsk. Koncert symfoniczny z Gewandhaus. Dyr. H. Abendroth. 19.30 Monachium. „Madame Butterfly” — opera Pucciniego. 19.35 Wiedeń. Przeboje współczesne. 20.10 Kolonia. „Così fan tutte” — opera Mozarta. 20.10 Kopenhaga. Koncert symfoniczny. Dyr. Busch. 20.30 Deutschlandsender. Koncert symfoniczny z udziałem pianisty Alfreda Hoehna. 21.00 Lille. Kwadrans polski. 21.00 Rzym. „Arlesiana” — opera Cilea.

MEBLE

JADALNIE - SYPIALNIE GABINETY - KUCHNIE FOTELE - TAPCZANY DYWANY

Solidne wykonanie — Niskie ceny —

poleca firma

BRACIA TEWS TORUŃ, ulica Mostowa 30.

Od 40 lat przodujące przedsiębiorstwo na Pomorzu!

Nasi klienci — naszą reklamą! to tajemnica powodzenia pianin i fortepianów „ARNOLD FIBIGER” Fabryka: Kalisz, ul. Szopena 9. Przedstawiciel: H. TUROSTOWSKA SKŁAD FORTEPIANÓW TORUŃ, UL. ŚW. DUCHA NR. 14. Niskie ceny. 9148. Dogodne spłaty.

TORUŃ Pokój

umeblowany, ciepły do wynajęcia. Toruń, Mieczkiewicza 116, m. 5. 1110Ck

Tapety

listwy, borty, wielki wybór, tanie ceny. Nowości 1937. Hurtownia Drogeria T. Rzymkowski, Toruń, Szeroka 43. 1112

2 pokoje

umeblowane, razem lub pojedynczo, komfortowe, na przeciwko parku, od zaraz do wynajęcia. Toruń, Bydgoska 58, II ptr. m. 6. 884C

PAPIER TEKSTURA TORĘBKI SZPAGAT

CHUDZIŃSKI Toruń, Mostowa 6, tel. 27-77.

Rowery

turystyczne wyścigowe we wielkim wyborze dla PP. urzędników i wojskowych po cenach najniższych odaje na 12 miesięcznych równych rat. H. Dłubek, mistrz mechanik, Podgórz k. Torunia, ul. Pułaskiego 49 907CK

Przyjmuje

do sprzedaży używane meble, również zamiana w nowo otworzonej składnicy mebli Toruń, Małe Garbary 5, telef. 16-82. 9858C

HERBATA KIACHTA

(Cesarska Róża)

oraz herbaty w wszelkich innych gatunkach poleca

ST. GRELEWICZ

Toruń, Wielkie Garbary 19 2 skład ul. Chełmińska 2

GRUDZIĄDZ

Unieważniam

skradziony mi dowód osobisty, wystawiony przez Zarząd Miejski w Lesznie na nazwisko Jan Tylewicz, Grudziądz. 1113

TCZEW

GARBOWANIE i FARBOWANIE

wszelkiego rodzaju skór futerkowych, jak skór z lisów, kun, tchórz, kotów, królików c t. c. skutecznie Pomorska Centrala Skór TCZEW, Zamkowa 8, Tel. 1093.

GDYNIA

„Runo”

Najpoważniejsze biuro matrymonialne. Gdynia, ul. Świętojańska 77. 805M

Restaurację-winiarnię-dancing

z pełnym wyszynkiem sprzedam lub wydzierżawię z powodu choroby. Zgłoszenia „Gazeta Morska II.” Gdynia. M959

Uwaga Ogrodnicy!

Oszklone okna inspektowe w ramach wykonuję i posiadam stałe na składzie. Ceny bezkonkurencyjne. Klein, Gdynia, Abraham 2, tel. 1626. 985Mk

Mieszkanie

3-pokojowe z łazienką i kuchnią do wynajęcia. Gdynia, Świętojańska 101. 1107Mk

Związek Pracy Obywat. Kobiet

Gdynia, Śląska 51, tel. 20-71 poleca zdolną pracownicę biurową oraz gospodynię do pensjonatu” 1119M.

Nieprzeciętnej

urody panna, 19-letnia, dziewczka 3000 mórg, wyjdzie za kulturalnego, lekarza wzgl. wyższego oficera, prawego charakteru, zapoznanie z rodziną, jedynie drogą ściśle towarzyską, ulatwi „Runo” Gdynia, Świętojańska 77. 1120M.

Dwudziestolatnia

miła blondynka, zamożna, wyjdzie za pana na stanowisku, o prawym charakterze. Zapoznanie z rodziną „Runo” Gdynia, ul. Świętojańska 77. 1121M

Kulturalna

przystojna panna z dobrej rodziny, zamożna, wyjdzie za bogatego przemysłowca wzgl. adwokata, lekarza, do lat 45-ciu. Zapoznanie jedynie drogą ściśle towarzyską, ulatwi „Runo” Gdynia Świętojańska 77. 1122M

Wdowa

bezdzienna, po czterdzieste, posiadająca piękną nowoczesną kamienicę bez długów, wyjdzie za starszego, szybko decydującego się pana ze sfer kupieckich, przemysłowych. Blizsze dane poda i kontakt ulatwi „Runo” Gdynia, Świętojańska 77. 1117M

GDANSK

Zgubiony

paszport zagr., wystawiony przez Kom. Gen. R. P. w Gdańsku na nazwisko Rachela Mahler, oraz dowód osobisty, wystawiony przez Starostwo Stanisławów na nazwisko Regina Mahler, unieważnia się. 1114Gdk

Ogłaszanie się

w naszym dzienniku oplaca się stokrotnie!

MARKOWE POŃCZOCHY DAMSKIE Inez 2.65, 8888 5.20, Jubilié 4.95 Femina 2.85, 8888 ze strzałką 5.60, Oha 51 6.95 BRACIA BŁOCH - SZEROKA 11 Uwaga: Do 10 III. udzielamy na zaprowadzenie 5% rabatu

Biuro Pośrednicze

ZUCJAN SCHABIENSKI, ORZOWO-GDYNIA

PI. Górnosiąski 13, tel. 92-17 (w Pensjonacie Zbyszko) POLECA: domy, parcele budowlane na dogodnych warunkach kupna oraz składy, mieszkania i t. p. korzystnie do wynajęcia. M237

Do akt Nr. IV Km. 1139/36, 912/36 Obwieszczenie.

Komornik Sądu Grodzkiego w Gdyni rew. IV. mający kancelarię w Sądzie Grodzkim pokój 14, na zasadzie art. 602 K. P. C. ogłasza, że w dniu 25. lutego 1937 o godz. 15 w Orlowie (zbiórka kupców przy ul. Wielkopolskiej róg Kurpiowskiej) odbędzie się publiczna licytacja ruchomości a mianowicie: 1 biblioteka dębowa oszkl. i biurko dęb. z fotelem, i dywan, i leżanka z nakryciem, i lampa 4 ram., 2 fotele, 3 krzesła, i stół dęb. z nakryciem, 3 obrazy, i parkan z desek, ogólnej wartości 1025.— zł. Dnia 27. II. br. o godz. 15-tej w Orlowie (zbiórka kupców przy ul. Wielkopolskiej róg Kurpiowskiej): 1 szafa do rzeczy, i maszyna do szycia, i lustro stojące, 2 fotele, i kanapa, i bieliźniarka i biblioteka dęb. oszklona, i biurko dęb. z fotelem, i dywan, i leżanka z nakryciem, i lampa 4 ram., 2 fotele, 3 krzesła, i stół dęb. z nakryciem i 3 obrazy, oszacowanych na łączną sumę zł. 795.—, które można oglądać w dniu licytacji w miejscu sprzedaży, w czasie wyżej oznaczonym. Gdynia, dnia 20. II. 1937 r.

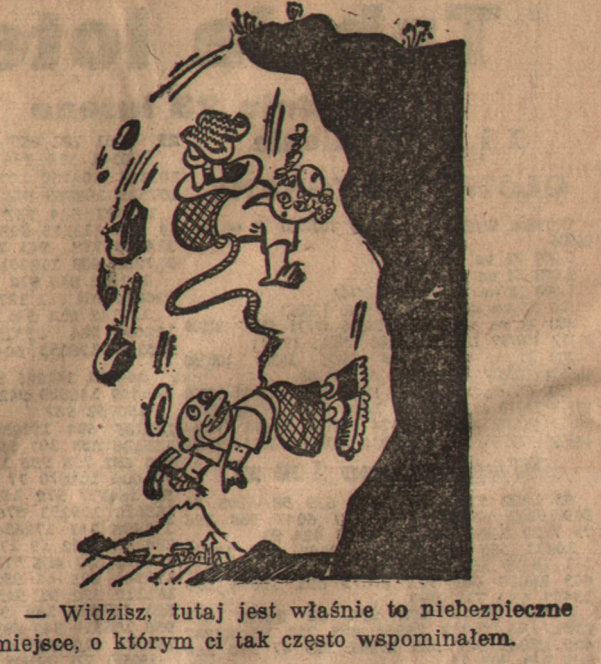
Komornik: (—) K. BŁASKIEWICZ

Ogłosz. zlec. nr. 23/P 1255

Nr. akt: 151/37. Obwieszczenie o licytacji ruchomości.

Komornik Sądu Grodzkiego w Gdyni III. rewiru Stefan Pyttel mający kancelarię w Gdyni, Sąd Grodzki, parter, pokój nr. 12. Na podstawie art. 602 k. p. c. podają do publicznej wiadomości, że dnia 26 lutego 1937 r. o godz. 11-tej w Gdyni, ul. Skwer Kościuski nr. 18 odbędzie się 1-sza licytacja ruchomości, należących do Jana Pokojkiego, składających się z 1) kompletnego aparatu do wiecznej ondulacji, 2) 3 luster fryzjerskich, 3) elektr. aparatu do masażu, 4) 3 foteli fryzjerskich, 5) 2 szafek fryzjerskich oraz 6) miski do mycia głowy, oszacowanych na łączną sumę zł. 340 gr. 00.

Ruchomości można oglądać w dniu licytacji w miejscu i czasie wyżej oznaczonym. Gdynia, dnia 23 lutego 1937 r. 1256 Zl. nr. 22/P. (—) PYTTEL, komornik.

— Widzisz, tutaj jest właśnie to niebezpieczne miejsce, o którym ci tak często wspominałem.

OGŁOSZENIA: wiersz milimetry na stronie 1-lamowej 0.30 zł w tekście na pierwszej stronie 1.00 zł w tekście na drugiej i trzeciej stronie 0.80 zł w tekście na dalszych stronach 0.50 zł Drobne za słowo 15 gr. Pierwsze słowo i wyrazy tłustym drukiem liczymy podwójnie. Za ogłoszenia sądowe i urzędowe w drobnym składzie 25 proc. drożej. Dla poszukujących pracy i nekrologi 25 proc. niższe. Komunikaty 50 gr za wiersz. Za ogłoszenia akomplikowane i z zastrzeż. miejsca 20 procent nadwyżki. W W. M. Gdańska cennik ogłoszeniowy jest identyczny z cennikiem dla Polski, z tym jednak, że rachunki mogą być regulowane w guldenach gdańskich na podstawie notowań Giełdy Gdańskiej z dnia poprzedzającego dzień wpłaty.

ABONAMENT MIESIĘCZNY WYNOŚI: W ekspedycji miejscowych agencji 2.00 zł Z odnośnieniem do domu 2.20 zł Przed pocztę z odnośnieniem do domu 2.40 zł Pod opaską 4.50 zł W Gdańsku przez pocztę 2.32 gd; przez gońca 2.00 gd W Gdańsku z odbieraniem w administracji wprost 1.75 gd Zagranicą 4.00 zł W razie wypadków spowodowanych siłą wyższą (np. przeszkody w zakładzie, strajki) Administracja nie odpowiada za niedostarczenie pisma. Redaktor odpowiedzialny: WACŁAW WYTK, Toruń, ul. Bydgoska 56.

UWAGI: Ogłoszenia drobne przyjmujemy wyłącznie za gotówkę. Najmniejsze ogłoszenia drobne liczymy za 10 słów. Ogłoszenia drobne przyjmujemy jedynie do 50 słów, powyżej — liczymy według rozmiaru. Zastrzeżeń miejsca dla ogłoszeń drobnych nie przyjmujemy, dla innych tylko wówczas, gdy za takie zastrzeżenie zostanie zapłaconą przewidziana w cenniku 20 proc. nadwyżka. Omyłki, które zasadniczo nie zmieniają treści ogłoszenia, nie upoważniają do żądania zwrotu gotówki, ani też nie zobowiązują Administracji do bezpłatnego powtórzenia ogłoszenia. Uzasadnione reklamacje będą uwzględniane o ile zostaną wniesione do dni 8-miu od daty ukazania się ogłoszenia, lub od daty otrzymania rachunku. Przy sądownym ściąganiu należności rabat upada. Za terminowy druk i przepisanie miejsce ogłoszenia Administracja nie odpowiada.

Redaktor odpowiedzialny za sprawy W. M. Gdańska: Wilhelm Grimsmaun, Gdańsk, Kaszubischer Markt 21, I. p. — Redaktor odpowiedzialny na Bydgoszcz: Czesław Kościelski, Bydgoszcz ul. Marsz. Pocha 12. — redaktor odpowiesz. na Gdynię: Wiktor Mielnikow, Gdynia, ul. Min. Kwiatkowskiego, gmach „Pagedu”. — Redaktor odpowiedzialny na Grudziądz: Mieczysław Bagiński, Grudziądz Plac 28 Stycznia 10, I. — Redaktor odpowiedzialny na Tczew: Alojzy Kuzio Tczew, Kościuski nr. 1. — Redaktor odp. na Rybin: Kazimierz Świerzyński Czciońkami Pomorskiej Drukarni Rolniczej S. A. w Toruniu. Wydawca: Spółdzielnia Wydawnicza „Gryf” z odpow. udziałami w Toruniu. Za ogłoszenia odpowiada Administracja.